

ΠΕΡΙΟΔ. ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ'—ΕΤΟΣ 22ον

ΓΡΑΦΕΙΑ

'Οδός Σωκράτους 2—'Αρσάκη 4.

Διευθυντής·'Εκδότης

Φ. ΠΡΙΝΤΕΖΗΣ

ΕΥΝΑΡΟΜΑΙ

'Εσωτερ. 'Απλή Έκδοσις Δρ. 12

> Πολυτελής > > 16

'Εξωτερ. 'Απλή > Φρ. 15

> Πολυτελής > > 20

Η ΓΕΝΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Ο ύψιστον τῶν γερονότων ἐν τῇ ἱστορίᾳ τοῦ ἡμετέρου πλανήτου. Ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς, μονογενὴς υἱὸς τοῦ Θεοῦ, Θεὸς ἀληθινός, ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατέρχεται ἐξ οὐρανῶν, σαρκοῦται ἐκ πνεύματος ἁγίου καὶ διὰ Μαρίας τῆς Παρθένου

γίνεται ἄνθρωπος.

* Ἐχει νὰ δεῖξῃ μείζον γεγονός ὁ κόσμος! Τίς δὲ ὁ παῖς αὐτός, Ἰησοῦς;

* Ἴδου τὸ ζήτημα, περὶ εὐθὺς ἀπὸ τῆς γεννήσεως αὐτοῦ εἰς δύο ἀντιθέτους ὁλοῦς μοίρας διχάζεται τὴν ἀνθρωπότητα, διότι οἱ μὲν δέχονται αὐτὸν Φῶς ἐκ Φωτὸς Θεοῦ ἀληθινῶν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, οἱ δὲ ἄλλοι ἄνθρωπον, υἱὸν τοῦ Ἰωσήφ καὶ τῆς Μαρίας.

* Καὶ οἱ μὲν πιστεύοντες τὸ πρῶτον εἰσὶν ἑκατομμύρια λαῶν γονυπετούντων καὶ λατρυνόντων τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ἐξ οὗ ἄρρητον παραμυθίαν ἐν ταῖς εὐτυχίαις καὶ δυστυχίαις αὐτῶν ἀρθούται, εἶνε οἱ οἰκοὶ τῶν τιμίων καὶ χρηστῶν ἀνθρώπων, εἰς ὧν τὰς καρδίας βασιλεύει αἰώνιος γαλήνη καὶ εὐτυχία, οἱ δὲ τοῦναντίον φρονούντες εἶνε μικρά τις τάξις, εὐγενῶν συνήθως καλομένων, τῶν διαιωμένων ἐν μεγάροις ἰδιωτικοῖς ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, συντηρουμένων ἐπὶ τοῦ φόρου καὶ τοῦ ἰδρώτος τοῦ λαοῦ, τρεμόντων εἰς τὴν ἰδέαν τοῦ θανάτου καὶ οἵτινες μόνον ὅταν ἐπὶ τῆς ἐπιθανατίου κλίνης εὐρεθῶσι μόνον, πάσης ἀνθρωπίνης βοηθείας ἐστειρημένοι, τότε μόνον

ροῦσι τὸ ἀνώφελές τοῦ πλοῦτου καὶ τῶν τέως ἔργων αὐτῶν τὸ μάταιον καὶ ὡς σύγχρονοι παραβάται ἀναφωνοῦντες τὸ «Νενίκηκας Ναζωραῖε!» ζητοῦσι περὶ τὴν τελικὴν ὁδὸν τοῦ βίου αὐτῶν τὰ μυστήρια καὶ τὴν βοήθειαν Ἐπιείνου, ἐν δι' ὅλου αὐτῶν τοῦ βίου διὰ λόγων ἢ ἔργων ἐσκωπιαν καὶ ἐπολέμησαν. Εἶνε ἐνὶ λόγῳ οἱ οἰκοὶ τῶν ἀνθρώπων ἐκείνων, ὧν τὰ στήθη μόνον γήινας καὶ ὕλικὰς φροντίδας καταβιβρώσκουσι καὶ εἰς ὧν τὴν καρδίαν εἶνε ἄγνωστος ἢ γαλήνη καὶ ἡ εὐτυχία.

* Ἀλλὰ διατὶ ἐκπληττόμεθα! μήπως ὁ γέρον Συμεὼν ὀνομάσας τὸν Ἰησοῦν «Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν» δὲν ἀπεκάλεσεν ὁσαύτως αὐτὸν καὶ «σημεῖον ἀντιλεγόμενον» κείμενον εἰς πᾶσιν καὶ ἀνάστασιν πολλῶν;

* Ἄν τὸ σήμερον γεννώμενον βρέφος εἶνε θεὸς ἢ ἄνθρωπος, περὶ τούτου δύνανται ν' ἀπαντήσωσιν ἑκατομμύρια λαῶν 20 ὁλοκλήρων αἰώνων, μετὰ λατρείας πρὸ τοῦ Σταυροῦ αὐτοῦ γόνυ κλινόντων καὶ ἐν τῷ Σταυρῷ μόνον τὰς ὑψίστας νίκας ἐν τῷ βίῳ αὐτῶν αἰρόντων.

* Ἄν δὲ ὁ Ἰησοῦς χωρὶς νὰ εἶνε Θεὸς ἐσπερήσθη τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ, στηριχθεὶς ἐπὶ τῆς εἰδεχθεοτάτης ἀπάτης, τότε βεβαίως ὁ Ἰησοῦς πᾶν ἄλλο εἶνε ἢ Θεὸς ἀληθινός, ἐπὶ τοῦ ψεύδους τὴν ἑαυτοῦ τιμὴν καὶ λατρείαν στηρίζας.

* Ἀλλ' ἐν τῆς ἱστορίας, γνωρίζετε ὑμεῖς, ἀναγνώσται, ἂν ἐπὶ τοιοῦτους ἀγῶνας δύναται νὰ στηριχθῇ τὸ ψεῦδος;

* Περὶ τοῦ Ἰησοῦ ἐν μόνον οἱ ἀγῶνες ἐπανάλαμβάνουσι πρὸς ἀλλήλους; Ζητήσατε τὴν εὐτυχιαν σας ἐν μόνῳ τῷ Ἰησοῦ καὶ ἐσώθητε, καὶ ὅπως ὅσα προβαίνουσιν οἱ αἰῶνες, τοσοῦτον μᾶλλον στηριζομένην καὶ ἐπὶ μᾶλλον

θριαμβεύουσαν βλέπομεν τὴν διδασκαλίαν καὶ τὴν δόξαν τοῦ Ἰησοῦ! Τὰ ἤδη ἡμερώτερα, ἡ λατρεία θερμότερα, οἱ Ναοὶ πληρέστεροι, τὰ ἔργα τῆς φιλανθρωπίας ἐξόχως θαυμάσια, ὁ πολιτισμὸς χριστιανικώτερος καὶ ἢ ἐν γένει ἀποδοξαίρα πνεύει τὴν γλυκείαν αἴθραν τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως καὶ ἀδελφοποιήσεως.

Σποραδικὰ ἀποσπασματὰ ἀντίθετα πρὸς τὴν ἀρετὴν δὲν παρακαλοῦναι τὸ ἔργον τοῦ Ἐθαγγελίου, ὡς δὲν παρακαλοῦναι τὴν πορείαν τοῦ πλοίου ὁ ἀντιθέτως τοῦ πλοῦ ἐπὶ τοῦ σκάφους βαδίζων.

Ὁ ἐπὶ νῆος ὕμνος ψάλλεται καθ' ἐκάστην ἐν τοῖς Ναοῖς, διότι καθ' ἐκάστην ὁ Ἰησοῦς ἀπελευθεροῖ ψυχὰς ἀπὸ τῆς δουλείας τοῦ σκότους.

Γνωρίζετε λοιπὸν ὑμεῖς, ἀναγνώσται, ἂν δύναται ποτὲ ἐπὶ τοσοῦτους αἰῶνας νὰ στηριχθῇ τὸ ψεῦδος, ἀφοῦ μάλιστα ὡς ψευδὴς θεοσκεία ὁ Χριστιανισμὸς ἐπὶ ὀλοκλήρους αἰῶνας κατεδιώχθη, οὐρανομήκεις δὲ πυραὶ ἠνέφθησαν πρὸ τοῦ Σταυροῦ, ὃν οἱ μὲν ἀπιστοὶ θεωροῦσιν ὡς μωρίαν, οἱ δὲ πιστοὶ ὡς **Δύναμιν Θεοῦ καὶ Θεοῦ Σοφίαν!**

Καὶ εἶδε ποτὲ ἡ ἀνθρωπότης λαμπρότερον θρίαμβον τῆς νίκης τοῦ χριστιανισμοῦ, τῆς ἀληθείας κατὰ τοῦ ψεύδους, τοῦ φωτὸς κατὰ τοῦ σκότους καὶ τοῦ πνεύματος κατὰ τῆς ὕλης, νίκης, ἣν περιφανῶς διὰ πάντων τῶν αἰώνων ὁ Χριστιανισμὸς αἶρει;

Ἐνδοχοὶ τῆς γῆς Βασιλεῖς καὶ σοφοὶ παρῆλθον καὶ οὐδὲις μνημονεύει αὐτῶν, ἐνῶ δισσθέν τοῦ ὀνόματος τοῦ Ἰησοῦ ἑκατομύρια λαῶν τρέχουσι καὶ προθύμως ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ πίπτουσι μάρτυρες, ἔτοιμοι εἰς πᾶσαν περιστασίαν καὶ γυναῖκα καὶ τέκνα καὶ πλοῦτον καὶ δόξαν, τιμὰς καὶ χλιδὴν, τὰ πάντα νὰ θυσιάσωσιν ὑπὲρ τῆς δόξης καὶ τῆς διδασκαλίας τοῦ γλυκυτάτου Διδασκάλου τῆς ἀνθρωπότητος τοῦ Κυρίου ἡμῶν.

Ἄλλ' ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἦν ὁ μόνος καὶ μέγας ἀναμενόμενος λυτρωτὴς τοῦ Κόσμου δὲν ἀποδείκνυται μόνον ἐκ τῶν ὑστερῶν μεγάλων γεγονότων τῆς Ἰστορίας, κυρίως ἀποδείκνυται ἐκ τῶν καταπληκτικῶν προρρήσεων τῶν δύο μεγάλων Ἐθνῶν, τοῦ ἐνός ἔχοντος τὴν Π. Δ. ἐξ Ἀποκαλύψεως, τῶν Ἑβραίων, τῶν δὲ ἔχοντων πεφωτισμένην τὴν διάνοιαν διὰ μόνου τοῦ σαρματικῶς λόγου, τῶν Ἑλλήνων, οἵτινες διὰ τῆς Ἑλληνικῆς φιλοσοφίας ἐξήρθησαν εἰς δυσθεώρητα ὕψη τῆς ἠθικῆς τελειότητος.

Οἱ Ἑβραῖοι

Ὁ Νόμος καὶ οἱ τύποι, αἱ θυσίαι καὶ τὸ αἷμα τῶν τράγων καὶ μόσχων, δὲν ἴτο δύνα-

τὸν νὰ καταλλάξωσι τὸν ἄνθρωπον μετὰ τοῦ Θεοῦ.

Ταῦτα πάντα ἦσαν ἐξωτερικοὶ τύποι ἀπῆλθον δὲ μέλλον νὰ ποιήσῃ τὸν ἐσωτερικὴν καταλλαγὴν, τὴν κυρίως καὶ οὐσιώδη μεταβολὴν τῆς σχέσεως τοῦ ἀνθρώπου πρὸς τὸν Θεόν.

Οἱ προφῆται, οἱ σοφοὶ τοῦ Ἑβραϊκοῦ ἔθνους, ὑπὸ τοῦ πνεύματος τοῦ ἁγίου φερόμενοι προκατήγγειλαν τὸν μέλλοντα ἔσεσθαι λυτρωτὴν τοῦ κόσμου, ἀλλὰ ἐν τοῖς βιβλίοις αὐτῶν τοσοῦτον σαφῶς καὶ λεπτομερῶς καὶ περὶ τοῦ Ἰησοῦ προλέγουσαν, ὥστε νομίζει τις ὅτι ἦσαν σύγχρονοι καὶ ἀκόλουθοι τοῦ Ἰησοῦ.

Ὅπως δὲ Ἰακώβ πρὸ 1700 προλέγει ὅτι οὐδέποτε θέλει ἐκλείπει Ἄρχων ἐκ μίσης τῶν 12 φυλῶν τοῦ Ἰσραήλ, καὶ ὀνομάζει ρητῶς, ὅτι ἡ φυλὴ αὕτη ἔσται τοῦ Ἰούδα.

Ὁ Μωϋσῆς πρὸ 1600 ἐτῶν προλέγει, ὅτι ἐλεύσεται μέγας προφήτης ἐν μέσῳ τοῦ Ἰσραήλ, ὅστις θέλει διδάξει τὴν δικαιοσύνην καὶ τὴν ἀλήθειαν αὐτοῦ ἀκούσαθεν, ἂν δὲ μὴ ἀκούσωσι τοῦτον.

α) Θέλουσιν ὑποδουλωθῆ ὑπὸ ἔθνους ὅπερ θέλει ἔλθει μακρόθεν ἐπ' αὐτοὺς ὡς ὄρημα δευτέρου (Ρωμαῖοι).

β) Θέλει πατάξει αὐτοὺς ὁ Κύριος ἐν ἔλκει πανηγῶ.

γ) Θέλουσι διασκορπισθῆ ἀπείριδες καὶ αἰχμάλωτοι ἀπὸ πάντων τῶν προσώπων τῆς γῆς.

Ὁ Ἡσαΐας πρὸ 752 ἐτῶν προλέγει, ὅτι ἡ γέννησις τοῦ μέλλοντος νὰ ἔλθῃ προφήτου θέλει εἶσθαι ὑπερφυσική, διότι θέλει γεννηθῆ ἐκ Παρθένου καὶ τὸ σῶμα τῆς πλίστιος ἀπὸ 2 χιλ. ἐτῶν ἐπαναλαμβάνει ὑπὸ τοὺς πόδας τῶν Ἐκκλησιῶν καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.»

Ὁ αὐτὸς προλέγει ὅτι πρὸ τῆς ἐλεύσεως τοῦ μέλλοντος νὰ ἔλθῃ προφήτου θὰ ἔλθῃ ἕτερος διδάσκαλος, ὁ πρόδρομος, ὅστις θέλει διδάσκει εἰς τὴν ἔρημον ἀφωνῆ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ ἔτοιμάσατε τὴν ὁδὸν Κυρίου εὐθέως ποιεῖτε τὰς τρίβους τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.»

Ὁ αὐτὸς περιγράφει λεπτομερῶς τὸν βίον, τὴν διδασκαλίαν καὶ τὰ πάθη τοῦ μέλλοντος λυτρωτοῦ.

Ὁ Μιχαὴλ ἕως τέλους πρὸ 700 ἐτῶν προλέγει καὶ τὸν τόπον τῆς Γεννήσεως τοῦ μέλλοντος λυτρωτοῦ, ὅτι αὕτη ἔσται ἡ Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας, ὁ δὲ Δαβὶδ προλέγει ὅτι βασιλεῖς Θαρσοῖς καὶ βασιλεῖς Ἀράβων καὶ Σαβᾶ δώρα τῷ μέλλοντι λυτρωτῇ προσάξουσι.

Ὁ Ἀββακούμ πρὸ 600 ἐτῶν προλέγει, ὅτι τὸ Βρέφος τοῦτο θέλει γεννηθῆ ἐν φάτνῃ τῶν ἀλόγων. «Ἐν μέσῳ δύο ζώων γνωσθήσει», ὁ δὲ Ἡσαΐας ὀνομάζει καὶ τὰ εἶδη τῶν ζώων: «Ἐγὼ βοῦς τὸν κτησόμενον κατ' ὄναρ τὴν φάτνην τοῦ Κυρίου αὐτοῦ».

Η Α. Μ. Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ
ἐπισκεπτομένη τὰ ἐν Θεσσαλονίκῃ Νοσοκομεῖα

Καὶ ἕως τέλους ὁ Δανὴλ διὰ τῶν πολυθρονητῶν αὐτοῦ ἑβδομάδων ὀρᾷ ἐπαρκρῶς καὶ τὸν χρόνον τῆς ἐλεύσεως τοῦ μέλλοντος λυτρωτοῦ.

Προσοχῆς ὡσαύτως ἄξιον, ὅτι ὁ Ἡσαΐας περὶ τῆς καταγωγῆς καὶ τῆς διδασκαλίας τοῦ μέλλοντος λυτρωτοῦ λέγει, διὰ μὲν τὴν καταγωγὴν «ὅτι παῖδιον ἐγεννήθη ἡμῖν, υἱὸς καὶ ἐδόθη ἡμῖν, οὗ ἡ ἀρχὴ ἐγεννήθη ἐπὶ τοῦ ὄμου αὐτοῦ» (τοῦτέστι ὅτι τὴν ἀρχὴν ἔχει ἐν ἑαυτῷ) καὶ καλεῖται τὸ ὄνομα μεγάλης βουλής ἄγγελος, θαυμαστός Σύμβουλος, ἰσχυρὸς ἐξουσιαστής, ἄρχων εἰρήνης, πατήρ τοῦ μέλλοντος αἰῶνος: περὶ δὲ τῆς διδασκαλίας αὐτοῦ, ὅτι ἀποστέλλεται, ὅπως εὐαγγελισθῆ τὸν πτωχόν, ὅπως λάσπη τὸν συνετριμμένον τῇ καρδίᾳ, ὅπως κηρύξῃ αἰχμαλώτους ἄρεσιν καὶ τυφλοῖς ἀνάβλεψιν καὶ ὅπως παρηγορήσῃ πάντα τεθλιμμένον καὶ οὐσιχηθῆ.

Προχωρῶν δὲ μεγαλοφωνότατος οὗτος Προφήτης, λέγει προσέει καὶ τοῦ γεωγραφικῶς θέλει ἀναλάμψῃ τὸ νέον φῶς τοῦτο: «Ἐν γῆ Ζαβουλὸν καὶ Νεφθαλεὶμ, ὁδὸν θαλάσσης πέραν τοῦ Ἰορδάνου εἰς τὸν τέως ἐν σκότει καθήμενον λαόν».

Προλέγων δὲ τὴν μέλλουσαν δόξαν τῆς Ἰερουσαλήμ ἐμπλεως θείας ποιήσεως ἀναφανεῖ Φωτίζον, φωτίζον Ἰερουσαλήμ ἦκει γὰρ σοῦ τὸ φῶς καὶ ἡ δόξα Κυρίου ἐπὶ σὲ ἀνατέταται»

ὅτι θέλουσι μεταβαίνει εἰς αὐτὴν οἱ βασιλεῖς καὶ πάντα τὰ ἔθνη τῆς Γῆς.

Καὶ ὅπως δὲν ὑπάρχει ἔθνος καὶ λαὸς τῆς γῆς, οὗς ὁ ἱερὸς προσκνητὴς δὲν ἀπαντᾷ κυρίως κατὰ τὰς ἐορτὰς εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ τὰς ἀγορὰς τῆς Ἰερουσαλήμ. Μένει δὲ ἐκθαμβος πρὸ τῆς διπλῆς προρρήσεως τῆς εἰς Ἰερουσαλήμ συσσωρεύσεως πάντων τῶν ἔθνῶν τῆς γῆς, καὶ ἐκ τῆς προρρήσεως τῶν Προφητῶν καὶ ἐκ προρρήσεως τοῦ Ἰησοῦ.

Κλείομεν ἐκ τῆς προρρήσεως ταύτης τῶν Προφητῶν ἀναφέροντες τὴν τοῦ Ἀββακούμ ὅτι «ὁ ἐρχόμενος ἔξει καὶ οὐ χρονεῖς, πρόρρησις ἰσοδύναμος πρὸς τὴν πρόρρησιν τοῦ ἄλλοι οὐ» τοῦ Σακκαίου ἐν τῇ ἀπολογία αὐτοῦ.

Εἶπε ἄρα γε πάντα ταῦτα τυχεῖα καὶ ἀνάξια προσοχῆς γεγονότα; Βεβαίως ὄχι, διότι ἂν τὰ διάφορα βιβλία τῆς Π. Δ. ἐγράψαν ὑπὸ διαφόρων συγγραφέων, οἵτινες αἰῶνας βλοκλήρους ἀπ' ἀλλήλων ἔζησαν, οὐκ ἦντιον βλέπομεν ἐνότητα πνεύματος καὶ διὰ πάντες ὡς εἰς κοινὴν ἔστιαν καταλήγουσιν εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ μέλλοντος λυτρωτοῦ.

ΑΙ ΣΥΓΧΡΟΝΟΙ ΑΘΗΝΑΙ

Ο ΝΥΝ ΑΘΗΝΑΙΟΣ

ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΣΙΠΕΝΤΕ ΑΙΩΝΑΣ

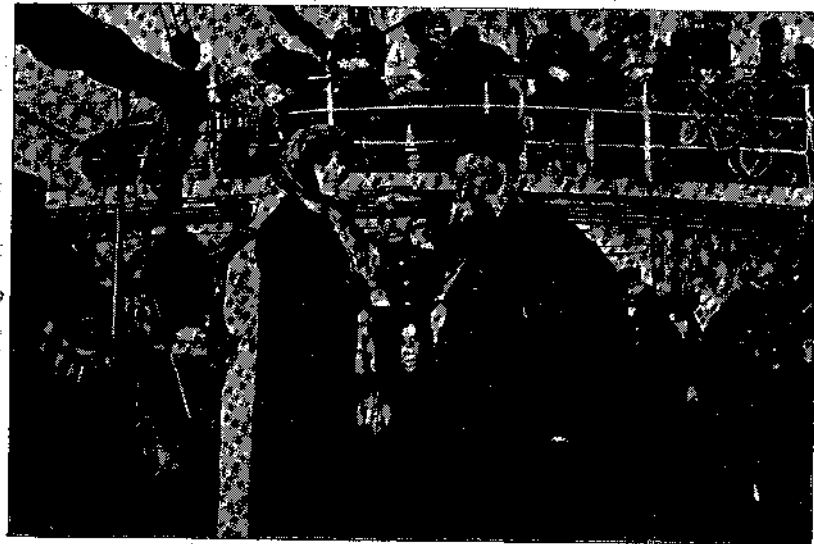
[Ο Άλλοτε εκάϊρος τής εν 'Αθήναις γαλλικής σχολής κ. Γουσταύος Φουζέρ, νυν δε καθηγητής Εκτακτος τής φιλολογίας εν Σορβώνη, έδημοσίευσε βιβλίον περί τών 'Αθηνών άληθώς χαριέστατον. Με στοιγνήν άληθήν προς την άρχαίαν 'Ελλάδα παραβάλλει αυτήν με τον σύγχρονον 'Ελληνικόν κόσμον τών 'Αθηνών και θα ήτο έλλειψις ή μη άνάγνωσις όλίγων σελίδων του βιβλίου τούτου, αναφερομένου εις την ζωήν τών σύγχρόνων 'Αθηνών. Παρατίθεμεν τό μάλλον ενδιαφέρον μέρος του βιβλίου τούτου].

«Τό θαυμασίον εν τή όλως νέα και όλως εξευρωπαϊσμένη ταύτη πόλει είναι ότι παρέμεινεν αυτή και όσημέραι αποκαθίσταται έτι μάλλον βαθέως έλληνική τό τε ήθος και τό πνεύμα. Η άντοχή του έλληνισμού διά μέσου πασών αυτού τών δοκιμασιών, ή επίζησις μιᾶς εθνικότητος, μιᾶς γλώσσης, μιᾶς διανοητικότητος ύφισταμένων από δισχίλιον και πεντακοσίον έτών, ουχι εν κατάστασει ιστορικῆς άναμνήσεως, άλλ' ως στοιχείου ζωτικου και δρώντος, είναι φαινόμενον μοναδικόν εν τή ιστορία. Αί 'Αθηναι είναι ή έστία του νεοελληνισμού τούτου, όστις αυτόθι άναντα την συνειδησιν τής ενότητός του, επανορθώνει τάς βλάβας τής προαιωνίου διασποράς και καθαιρεται διά του αίσθήματος τής άλληλεγγύης αυτού μετά του άρχαίου έλληνισμού.

»Αί 'Αθηναι είναι ή μόνη εις τον κόσμον πόλις, ένθα μερικά εικασίαι ομοιάζουσαι με φαντασιοκοπήματα μυθιστοριογράφου, δέν λαμβάνουν χροικν παραδοξολογίας. Έάν δε ό 'Αριστοφάνης ανέζη σήμερα, πάλιν εις τάς 'Αθηνάς, την γενέθλιον αυτού πόλιν, θα εύρισκεν άλιγωτέρως άφορμάς να ξενίζεται διά τά δρώμενα. Όλίγων ώρων άσκησις θα ήρκει εις αυτόν, όπως εξοικειωθή με τους σολοικισμούς τής σημερινῆς προφοράς. Εύθως όμως και άπροπαρασκευάως θα ήδύνατο ν' άναγνώση τάς επιγραφάς τών έμπορικών καταστημάτων, να εισέλθῃ εις τό εργαστήριον του «κρεοπώλου, του άλλαντοπώλου, του άρτοποιώλου» και να επανείπῃ εις τους 'Ιππεις του «Ιος πώλης, Ζος πώλης, Ζος πώλης!» θα ήδύνατο ν' άριθμήσῃ κατά πήχεις ή κατά δραχμάς, να παραγγείλῃ τό γεύμα του επί τῆ βάσει του έδεσματολογίου τών έστιχτοριών, να προσανατολισθῇ εις τάς όδούς, εις τάς όποιās θ' άνεγίνωσκε και τό ιδικόν του όνομα και τά τών συγχρόνων του, καθώς και τά τών φυλών και

των μνημείων τών 'Αθηνών τής εποχῆς του. Θα ήδύνατο με τό ιδικόν του λεξικόν και με τό ιδικόν του αλφάβητον να πέμψῃ εις τάς τάς πόλεις τής 'Ελλάδος τηλεγράφημα, τό όποιον θα ήτο εύληπτον εις όλους τους τηλεγραφητάς του βασιλείου. Από του βήματος τής Βουλῆς θα ήκουεν άνακινούμενα τά αιώνια ζητήματα του παλαιού καιρου, τον μηδικόν κίνδυνον, την άπελευθέρωσιν τών εν 'Ασία, εν Θράκη, εν Μακεδονία αδελφών, τάς έριδας τών Πελοποννησίων προς τους 'Ελληνας τής κεντρικῆς 'Ελλάδος. Θα ήκουε την ταχείαν έκφοράν τών φωνήέντων να κροταλίξῃ εις τον ξηρόν άέρα ως κρότός βόκάνης. Θα άνεύρισκε και τους γνωστούς του τύπους εις τον αυτόν καταργήρη, σκώπτην και άλλον λαόν τής 'Αγοράς. Θα ήκουε τάς ιδικάς του εύφυλογίας, τάς ιδικάς του άποστροφάς, τό λαϊκόν του «Ω μωρέ!» εκ στόματος τών λούστρων και άλλων «Κερκωπών», ζωήρων τό βλέμμα και έτοιμολόγων. Θα άνεύρισκεν άμα την αυτήν προς τους άρχοντας άσέβειαν, τά αυτά σοφίσματα, την αυτήν εύθυμον άναίδειαν, την εξ ουδενός πτοουμένην, εις τους Καροπίδες του 20ου αιώνος. Επίσης όμοίαν την άτμόσφαιραν τής πόλεως του, τό άριστοφάνειον περιβάλλον τής παλαιᾶς συνοικίας, τό άτημέλητον τής όδοϋ, την άρμεινν όσμήν του εις τό ύπαιθρον τηγανίσματος, τάς αναθυμιάσεις του βυρσοδεψείου του Κλέωνος εις τά δερματοπωλεία τής όδοϋ Πανδρόσου, τάς άποπνοίας τής Άλμης, τόσον προσφιλοϋς εις τον λαόν του 'Ερεχθέως, πάντοτε όρεγόμενον σαρδελλών και έλαιών, την ταγγίαν του Διονύσου, έκφεύγουσαν εκ των οίνοπωλείων, των κεκορεσμένων εκ γλεύκουσ και ρητινῆς. Θα επανέβλεπε τά άηδη έντόςθια πλέοντα εις τό ρεΐθρον, τά άναιδώς αιμοστάζοντα σφάγια τών έσπαραγμένων προβάτων, τά συμπλέγματα τών άπεξηραμένων άκαποδίων, κοσμοϋντα τά εργαστήρια τών «μπακάληδων» κτλ. Άλλά θα ήκουεν ώσαύτως και τον ψίθυρον τών τεττίγων του καφενείου, συζητούντων μετά περιτέχνων περιόδων περί τής αξίας του εύνοουμένου δημαγωγού. «Έτι νυν τον όφθαλμόν παραβαλόντες ες Καρίαν, τον δ' έτερον ες... Βυζάντιον», οι εύγλωττοι όμιληται εξακολουθοϋν ν' άνανκοϋν και τον αιώνιον πλακοϋντα του πολιτικομανοϋς έντεροπώλου 'Αγορακρίτου.

»Τό άπ' αιώνων άναλλοίωτον κλίμα κανονίζει, όπως άλλοτε, τον ρυθμόν του 'Αθηναίου βίου. Η πόλις έγείρεται ένωρίτατα με τό δροσερόν μειδίωμα τής αύγῆς, ή δε έκκωφαντική συναυλία άποτσει τό προανάκρουσμα τής καθημερινῆς εργασίας. άκούονται κραυγαί πλανοδίων πωλητῶν και όγκηθμοί όνων εξαπτομένων εκ τής θωπείας του ήλιου. τά μικρά

Η Α. Β. Υ. ΠΡΙΓΚΗΠΙΣΣΑ ΜΑΡΙΑ
Ίδρούσα Νοσοκομείον εις Παλαιάν Φιλιππιάδα και ο Σ. Μητροπολίτης

εργαστήρια ζωογονοϋνται εκ τής σφυρηλατήσεως του χαλκού ή των έρυθρωπών δερμάτων εις τά πρόθυρα τών καφενείων οι ναργιλέδες κλώζουν εν χωρῷ. ο καφές άφρίζει εις τους μικροσκοπικούς κυάθους. οι ύπνέται έκφέρουν ρινοφθόγγως «με φωνήν κήρυκος» τάς διατόρους παραγγελίας: «Ένα βαρύν γλυκόν! Ένα ναργιλέν καθρόν!» και εν ποτήριον νεροϋ καθρόν». Αί χείρες τών πελατῶν άνοιγουν τά φύλλα τών εφημερίδων, ένῶ οι πόδες των παραδίδονται εις τάς προθύμους ψήκτρας τών στιλβωτῶν. Είναι ή τερπνή ώρα, κατά την όποιαν ο 'Ελλην άναγεννάται άποσειών την νυκτερινήν νάρκην. ροφών μέγα ποτήριον άποδιώκει τό δύσθυμον μαχμουρλοϋκι και καθρίζει την διάνοιαν φλυαρών περί τής πολιτικῆς. Αίσθημά δε τι εύεξίως καθιστά τό πνεύμα έλαφρόν και την καρδίαν εύδιάθετον, όπως και κατά τους χρόνους του Ευριπίδου και 'Ερεχθεΐδαι».

Τό πάλαί δλβιοι... ..

δει διά λαμπροτάτον

βαίνουσαι άβρώς αϊθέρος

»Φαιδρά άισιοδοξία διαχέεται από του διαφανούς άέρος, από τής λευκότητος τών οικιών, από τής πρωϊνῆς διαυγείας τής 'Ακροπόλεως και του Λυκαβητου.

»Άμα τῆ μεσημβριᾶς έρημοϋνται αι όδοι και αι πλατεΐαι, διότι τα φλεγόμενα μαρμαρίνα πεζοδρόμια, αι έχθαμβωτικαι εκ τής άντανα-

κλάσεως προσώφεις τών οικιών, ο άνηλεής κοινώρτος επιβάλλουν την νάρκωσιν του μεσημβρινού ύπνου εν τῆ σκιά του κατακλειστού δωματίου. Έπειτα, όταν αι άλγειναι ώραί παρελθουν, τό πλήθος έκχύνεται εις τά καφενεα, εισβάλλει εις την πλατεΐαν του Συντάγματος και ο κομψός κόσμος περιφέρεται εις την όδόν Σταδίου, ή όποια είναι τό «μπουλεβάρ» τών 'Ιταλῶν τών 'Αθηνών, ως και εις την δεινροστοιχίαν τής 'Αμαλίας, άντιστοιχοϋσαν προς τά παρισινά 'Ηλύσια. Την έσπέρν επιζητεί την δρόσον παρά τάς όχθας του 'Ιλισσοϋ ή εις την παραλίαν του Φαλήρου.

ΓΟΥΣΤΑΥΟΣ ΦΟΥΖΕΡ

ΣΤΗ ΒΕΝΤΑΛΙΑ ΣΟΥ

Σαν θα σου λείψουν τά φιλιὰ
τά δλόθερμα Θεά μου,
ς τά γλυκά τά λόγια μου
που σου 'λεγε ή καρδιά μου

Εις τής Βεντάλιας σου θα βρῆς
τό δροσερό τ' άγέρι
δσα σε, σε θερμά φιλιὰ
θα στέγνω άπ' άλλα μέρη.

Ζάκυνθος

ΑΓΓΕΛΟΣ ΣΑΛΟΥΤΗΣ

Ο ΕΡΥΘΡΟΥΣ ΣΤΑΥΡΟΣ

ΟΔΗΓΙΑΙ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΝΟΣΟΚΟΜΟΥΣ

ΤΟ ΑΝΘΡΩΠΙΝΟΝ ΣΩΜΑ

Τὸ ἀνθρώπινον σῶμα, ἐξαιρέσει τῶν ὀνύχων, καλύπτεται ὑπὸ τοῦ δέρματος, προστασίας τὰ ὑπ' αὐτὸ ἀπὸ τὰς διαφόρους ἐξωτερικὰς προσβολὰς κτλ. Ὑπὸ τὸ δῆμα ὑπάρχει στρώμα λίπους, ποῦ μὲν ἀφθονώτερον, ποῦ δὲ μάλισ διαφινόμενον, καὶ ὑπ' αὐτὸ οἱ μῦς, συγκρατοῦντες καὶ κινῶντες τὰ ἐφ' ὧν προσκολλῶνται καὶ ὑπ' αὐτοὺς εὐρισκόμενα διάφορα ὅστα, ἅτινα ὅλα ὁμοῦ ἀπαρτίζουσι τὸν σκελετόν μας.

Τὰ ὅστα μετὰ τῶν μυῶν, ὄχι μόνον κάμνουν τὰς διαφόρους κινήσεις, ἀλλὰ σχηματίζουσι καὶ διαφόρους κοιλότητας ἐντὸς τῶν ὁποίων περιλαμβάνονται καὶ ἄλλα σπουδαῖα ὄργανα, καθὼς τὰ νεύρα, τὰ αἰμοφόρα ἀγγεῖα, ἀρτηρίαὶ καὶ φλέβες, ὁ ἐγκέφαλος ἐντὸς τῶν ὀστέων τῆς κεφαλῆς, ὁ νωτιαῖος μυελὸς ἐντὸς τῶν ὀστέων τῶν σχηματιζόντων τὴν σπονδυλικήν μας στήλην, τὴν γλῶσσαν ἐντὸς τῆς κοιλότητος τοῦ στόματος, τὸν λαβύρινθον ἐντὸς τοῦ πετρώδους ὀστοῦ, τὴν καρδίαν καὶ τοὺς πνεύμονας ἐντὸς τῆς κοιλότητος τοῦ στήθους, τὸν στόμαχον, τὰ ἔντερα, τὸ ἥπαρ, τὸν σπλῆνα, τοὺς νεφροὺς καὶ τὰ ἄλλα ὄργανα τοῦ ὑπογαστρίου ἐντὸς τῆς κοιλότητος τῆς κοιλίας καὶ τῆς λεκάνης.

Τὸ ὅλον σῶμα μας διαίρεται εἰς τὴν κεφαλήν, τὸν κορμόν, τὰ δύο ἄνω ἄκρα καὶ τὰ δύο κάτω ἄκρα.

Ἡ κεφαλὴ ὀπισθεν φέρει τὸ κρανίον, σχηματίζον κοιλότητα, ἐν ἣ εἶναι ὁ ἐγκέφαλος, συγκοινωνῶν μὲ ὅλον τὸ σῶμα μὲ τὰς 12 συζυγίας νεύρων τὰ ὅποια ἔχει ἔμπροσθεν ἔχομεν τὸ πρόσωπον, ἀποτελούμενον ἀπὸ τὸ μέτωπον, τοὺς ὀφθαλμούς, τὴν ᾄνα, τὴν κοιλότητα τοῦ στόματος, τὰς σιαγῶνας καὶ τὰς παρειάς.

Μετὰ τὴν κοιλότητα τοῦ στόματος εἰς τὸ βάθος, ὅπερ ἀντικρίζομεν, ὡς ἀνοίξῃ τις τὸ στόμα του νὰ φωνάξῃ Ἄ! ἔχομεν τὴν κοιλότητα τοῦ φάρυγγος. Ἐντεῦθεν δὲ ἀρχίζει τὸ μέρος τοῦ σώματός μας, ὅπερ καλεῖται κορμός, ὅστις ὡς ἡ κεφαλὴ εἶναι σπουδαιότητα διὰ τὴν ζωὴν μας, ἐπειδὴ τὸν ἐγκέφαλον, τοὺς ὀφθαλμούς, τὰ ὄτα, τὴν γλῶσσαν, τὴν ᾄνα ἐμπερικλείει καὶ ὁ κορμὸς ἐντὸς του ἔχει ἐπίσης ἀπαραίτητα διὰ τὴν ζωὴν μας ὄργανα, τοὺς πνεύμονας καὶ τὴν καρδίαν, ἅτινα εἰς τὸ ἄνω τμήμα τοῦ κορμοῦ, τὸ ὅποιον θώραξ ἢ στήθος καλεῖται, εἶτα ὑπάρχει ἐπιμήκης μῦς, καλού-

μενος διάφραγμα, εἶτα ἔρχεται τὸ κάτω τμήμα, ἡ κοιλότης τῆς κοιλίας ἐν ἣ ὁ στόμαχος, τὸ ἥπαρ (συχῶτι) ὁ σπλήν, τὰ ἔντερα, οἱ νεφροὶ καὶ ἡ οὐροδόχος κύστις περιλαμβάνονται.

Τὰ κῶλα διακρίνονται εἰς ἄνω καὶ κάτω ἄκρα. Καὶ τὰ ἄνω ἀποτελοῦνται ἀπὸ τοὺς ὤμους μὲ τὴν ἄρθρωσίν των, ἦτις μὲ τὴν ὠμοπλάτην, τὴν κλεῖδα καὶ τὸ ἄνω μέρος τοῦ βραχίονος σχηματίζεται. Εἰς τὸ κάτω μέρος ὁ βραχίον μὲ τὴν ὠλένην καὶ πῶς μὲ τὴν κερκίδα ἀρθροῦται καὶ σχηματίζεται ἡ ἄρθρωσις τοῦ ἀγκῶνος.

Ὁ πῆχυς ἀποτελεῖται ἀπὸ τὸ ὄστον τῆς κερκίδος καὶ τῆς ὠλένης.

Ὁ καρπὸς τῆς χειρὸς ἀποτελεῖται ἀπὸ ὀκτὼ μικρὰ ὅστα.

Τὸ μετακάρπιον ἀποτελεῖται ἀπὸ πέντε ὅστα ἐπιμήκη, ἀρθρούμενα μὲ τὰ ὅστα τὰ ἀποτελοῦντα τοὺς δακτύλους.

Τὰ κάτω ἄκρα ἀποτελοῦνται. Ἀπὸ τὴν ἄρθρωσιν τοῦ ἰσχύου, δηλαδὴ τὴν κεφαλὴν τοῦ ὀστοῦ τοῦ μικροῦ καὶ τῆς κοιλότητος ἡ κοτύλης τοῦ ἀνωμένου ὀστοῦ τῆς λεκάνης.

Ἀπὸ τὸ ὄστον τοῦ μηροῦ. Ἀπὸ τὴν ἄρθρωσιν τοῦ γόνατος, ἀποτελουμένην ἐκ τοῦ κάτω τμήματος τοῦ μηροῦ, τοῦ ἄνω τῆς κνήμης καὶ τοῦ ἔμπροσθεν αὐτῶν πλατέως ὀστοῦ τῆς ἐπιγονατίδος.

Ἡ κνήμη, ἀποτελεῖται ἀπὸ τὸ ὄστον τῆς κνήμης καὶ τῆς περόνης.

Ὁ Ταρσὸς ἀποτελεῖται ἀπὸ 7 ὅστα.

Τὸ μετατάρσιον ἀποτελεῖται ἀπὸ πέντε ἐπιμήκη ὅστα, συνδεόμενα μὲ τὰ ὅστα τὰ σχηματίζοντα τοὺς δακτύλους.

Κυκλοφορία τοῦ αἵματος.

Καλοῦμεν οὕτω τὸν κυκλοτερῆ ῥοὺν τοῦ αἵματος, ἀπὸ τῆς καρδίας εἰς τὰς ἀρτηρίας καὶ ἀπὸ τούτων εἰς τὰ τριχοειδῆ ἀγγεῖα, ἅτινα εἰσέρχονται καὶ τρέφουν ὅλους τοὺς ἰστούς μας, καὶ τὰ λείψανα τῆς φθορᾶς τῶν ἰσθῶν καὶ τοῦ ὑπολειφθέντος αἵματος διὰ τῶν τριχοειδῶν πάλιν ἀγγείων εἰς τὰς φλέβας καὶ ἀπὸ τούτων εἰς τοὺς πνεύμονας καὶ ἀπὸ τούτων πάλιν εἰς τὴν καρδίαν.

Ἄναπνοή.

Ἄναπνοὴν λέγοντες, ἐννοοῦμεν τὴν ἐργασίαν ἐκείνην, ἣν οἱ πνεύμονες ἐπιτελοῦσι, δεχόμενοι ἐντὸς αὐτῶν ἀέρα, καὶ τοῦτο καλεῖται μερικότερα εἰσπνοὴ καὶ ἀποβάλλοντες τὸν ἐντὸς αὐτῶν ἐφθαρμένον, ὅπερ καλεῖται ἐκπνοή. Οὕτω τὸ ἐντὸς αὐτῶν αἷμα φλεβικόν, μεταβάλλεται διὰ τοῦ ὀξυγόνου τοῦ εἰσπνεομένου ἀέρος εἰς ἀρτηριακόν καὶ γίνεται καθαρὸν ἀρτηριακόν.—Ὡστε ἡ ἀναπνοὴ καὶ ἡ κυκλοφορία τοῦ αἵματος εἶναι στενῶς συνδεδεμένα.

Πέψις.

Ἡ λειτουργία ἡ καθιστώσα τὰς τροφὰς καταλλήλους πρὸς ἀπορρόφησιν καὶ ἀφομοίωσιν εἰς τὸν ὄργανισμόν μας, καλεῖται πέψις. Ἐπιτελεῖται δὲ διὰ τῶν ἐξῆς ὀργάνων, διὰ τοῦ στόματος, τῶν ὀδόντων, τῆς γλώσσης, τῶν σιελουσιῶν τοῦ στόματος ἀδένων, διὰ τοῦ φάρυγγος, οἰσοφάγου, στομάχου, τῶν διαφόρων τούτων ἀδένων, τῶν περὶ τῶν γαστρικῶν χυμῶν, τοῦ δωδεκαδακτύλου ἐντέρου καὶ τοῦ λεπτοῦ ἐντέρου, ὅπου τῇ βοήθειᾳ τῆς χολῆς (ἐκ τοῦ ἥπατος ἐκεῖ διὰ τῶν χοληδόχων ἀγωγῶν καὶ πόρων) πίπτουσι ὅλα πλέον αἱ τροφαί, τῇ βοήθειᾳ πεπτικῶν ὑγρῶν, (τὸ ὅποιον εἰς τὸ πάγκρεας παράγεται) καὶ τοῦ ὑγροῦ ὅπερ οἱ ἀνερίμητοι ἀδενίσκοι τοῦ ἐντέρου ἐκκρίνουσι.

Νεφροί.

Χρησιμεῖουν νὰ ἀπομακρύνουν ἀπὸ τὸ σῶμα

μὲς ὅλας τὰς ἀχρήστους πλέον καταστάσας ὅλας αὐτοῦ· αὐταὶ τότε διὰ τῆς ἐνδοσμύσεως καὶ ἐξοσμύσεως ἀπὸ τῆς κυκλοφορίας εἰς τοὺς νεφροὺς ἔρχονται καὶ διὰ τῶν οὐρητῆρων εἰς τὴν οὐροδόχον κύστιν καὶ ἀπὸ ταύτης ἀποβάλλονται εἶτα διὰ τῆς οὐρήθρας.

Νευρικὸν σύστημα.

Ἀποτελεῖται ἐκ τοῦ κέντρου, ἀποτελουμένου ἐκ τοῦ ἐγκεφάλου, παρεγκεφαλίδος καὶ τοῦ προμήκου μυελοῦ καὶ τοῦ νωτιαίου μυελοῦ. Ὁ ἐγκέφαλος εἶναι ἡ ἑδρὰ τῆς αἰσθήσεως καὶ συνειδήσεως ἡμῶν, ὁ δὲ νωτιαῖος μυελὸς κοινώνει μὲ ὅλον τὸ σῶμα μὲ διπλὰ ζεύγη νεύρων, τὰ ὅποια ἀπὸ τὰ πλάγια τοῦ ἀναχωροῦν καὶ μεταφέρουν τὰς ἐντυπώσεις ἢ ἀπὸ τῆς περιφέρειας πρὸς τὸ κέντρον ἢ τὰς κινήσεις ἀπὸ τοῦ κέντρου πρὸς τὴν περιφέρειαν.

Βῆλος

N. M.

Ο ΣΥΜΜΑΧΙΚΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ

ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ

(Συνέχ. ἰδὲ προηγούμενον φύλλον)

Ἡ νίκη τῆς μάχης τοῦ Σαρανταπόρου παρὰ τὰς μεγάλας ἀπωλείας, ἃς ἔσχουμεν, ἀνεπτέρωσε τὸν ζῆλον τῶν στρατιωτῶν, οἵτινες ἀκάθεκτοι ἐτάχθησαν πρὸς τὰ ἔμπροσ. Ἰδοὺ δὲ πῶς περιγράφει αὐτὴν καὶ ἕτερος ἑφεδρος συμμετασχὼν τῆς μάχης.

«Κατὰ τὴν 9ην Ὀκτωβρίου συνεπέα τῆς διαταγῆς τῶν ἐπιχειρήσεων τῆς Μεραρχίας, τὸ 5ον Σύνταγμα, κατέχον τὸ κέντρον τῆς ὅλης παρατάξεως καὶ ταχθέν ἀριστερὰ τοῦ 4ου Συντάγματος ἐκκίνησε τὴν ὀδὸν τῆς πρώτης ἐκ τοῦ πρὸ τὸ χωρίον Δεμιράδες καταυλισμοῦ του, ἀφοῦ προηγουμένως τῇ διαταγῇ τοῦ Διοικητοῦ τοῦ Συντάγματος κ. Τσακίρη ἀνεπετάσθη ἡ σημαία καὶ ἀνεγνώσθη ἡ συγκινητικὴ νικητήριος εὐχὴ ὑπὸ τοῦ φιλοπατρίδος ἱερέως τοῦ Συντάγματος ἀρχιμανδρίτου κ. Πολυκάρπου Ζάχου.

Τὴν 9 1)2 πρώτης τὸ σύνταγμα ἔχον δεξιὰ τὸ 3ον τάγμα ὑπὸ τὸν ταγματάρχην κ. Σταματόπουλον, ἀριστερὰ τὸ 2ον τάγμα ὑπὸ τὸν ταγματάρχην κ. Παπακυριαζήν καὶ εἰς τὸ κέντρον τὸ 1ον τάγμα ὑπὸ τὸν ταγματάρχην κ. Κατσιμήδην Ἄναστ. καὶ προχωροῦν βάλλεται ὑπὸ τοῦ ἐχθρικοῦ πυροβολικοῦ ἐκ τῆς ἰσχυροτάτης θέσεως Βίγλα-Σαρανταπόρου, ἀλλὰ διὰ

τῶν καταλλήλων σχηματισμῶν ἀποφεύγει ἀπωλείας καὶ ἐξακολουθεῖ τὴν προχώρησιν του, τοῦ συντάγματάρχου καὶ τῶν ταγματάρχων παρακινούντων διαρκῶς τοὺς λόχους πρὸς τὰ ἔμπροσ· ὁμοίαν προχώρησιν ἐνῆργει καὶ τὸ δεξιὰ ἡμῶν 4ον σύνταγμα· περὶ τὴν 10ην καὶ 30' τὸ ἐχθρικὸν πυροβολικὸν ἐπωφελοῦμενον τῆς καθυστερήσεως τοῦ ἡμετέρου πυροβολικοῦ ἐξακολουθεῖ βάλλον δαιμονιωδῶς κατὰ τῆς θαυμασίας πρὸς τὰ πρόσω προελάσεως τοῦ συντάγματος καὶ ἐναντίον τοῦ 4ου τοιούτου. Τὴν 12 1)2 οἱ ἐν τῇ πρώτῃ γραμμῇ λόχοι πλησιάζουσι περὶ τὰ 1000 μέτρα τῆς ἀχυρωτάτης ἐχθρικής θέσεως, διανύσαντες ἤδη ἀπὸ τῆς ἐκκινήσεως των περὶ τὰ 4 χιλιόμετρα, καίτοι τὸ διακεκομμένον τοῦ ἐδάφους ἀφ' ἑνὸς καὶ ἡ μέχρι τῆς στιγμῆς ταύτης ἔλλειψις πυροβολικοῦ μας ἀφ' ἑτέρου καθίστων δυσχερῆ τὴν προχώρησιν.

Ὡρα 2 μ. μ. Τὸ ἡμέτερον πυροβολικὸν καταλαβὼν θέσεις καὶ ἀρξάμενον τοῦ πυρός, ἐνθαρρύνει πολὺ τοὺς ἀνδρας ἀμφοτέρων τῶν συνταγμάτων, ὅτε νέα ὀρητικὰ ἄλλατα πρὸς τὰ ἔμπροσ σμικρύνουν τὴν ἀπόστασιν τοῦ συντάγματος ἀπὸ τοῦ ἐχθροῦ, ὅστις μαινεται διὰ ταῦτα καὶ βάλλει λυσσαλέως διὰ τοῦ πυροβολικοῦ καὶ τῶν πολυβόλων του, οὐ μόνον κατὰ τῶν ἀεροβολιστικῶν γραμμῶν μας, ἀλλὰ καὶ

Η Κ. Υ. Ο ΠΡΙΓΚΗΣ ΠΕΤΡΟΣ

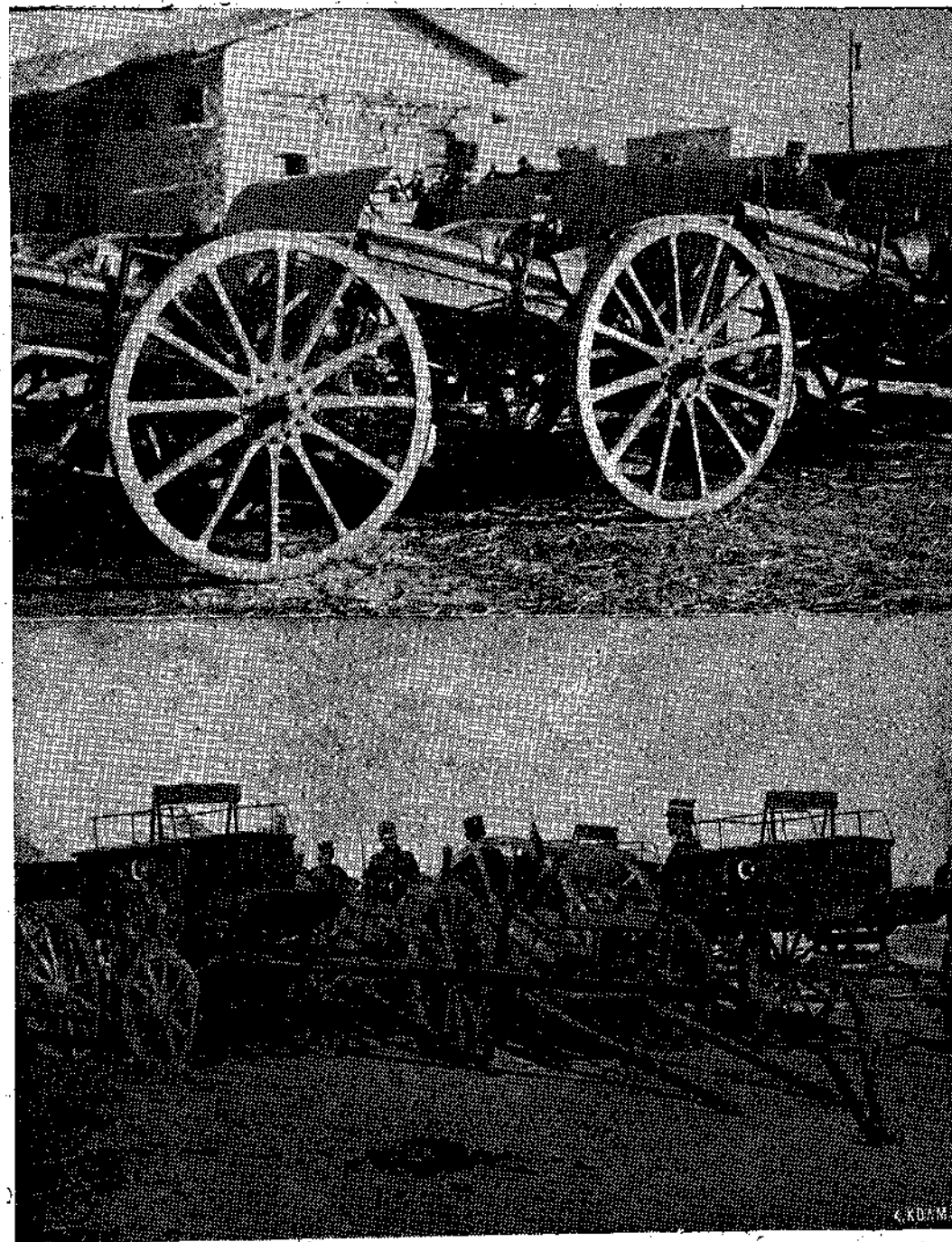
υιός των περιγήτων Γεωργίου και Μαρίας, με Κρητικόν ένδυμα.

κατά παντός μεμονωμένου λογικού ή αλόγου ζώου, όπερ παρουσιάζεται ως στόχος των.

Όρα 3 μ. μ. Η προέλασις του συντάγματος εξακολουθεί όρμητική υπό χάλαζαν σφαιρών, ως και του δεξιά 4ου συντάγματος, υποστηριζόμενη και υπό του πυροβολικού της Μεραρχίας και δὴ υπό της μοίρας του ταγματάρχου κ. Τριανταφυλλάκου, εὐστοχάτατα βολούσης. Η στιγμή αὕτη είναι κρίσιμος, ό δὲ άτυχῆς θάνατος του λοχαγού Μητσοπούλου ως και του άνθυπολοχαγού μας Καρανάσου, ό τραυματισμός του λοχαγού Βαγενά, του υπολοχαγού Ε. Παπαγιαννίδου, των άνθυπολοχαγών Μηλιώνη, Μουτσανίδου, Τσιγγαρίδα, ό θάνατος πολλών στρατιωτών και ό τραυματισμός πληθούς τουούτων έμπνέει τοσοῦτον τούς άνδρας,

οίτινες και προχωροῦν άτρόμητοι υπό τό άδιάκοπον πυρ του έχθρου, τμήματα δὲ τινά του 1ου τάγματος έπλησίασαν εις άπόστασιν 400 μέτρων τάς άμυντικάς θέσεις του έχθρου, ως έπελθούσης της νυκτός έγκατέλειψαν οὔτοι.

Οὔτω, χάρις εις τούς αξιωματικούς των συνταγμάτων 5ου και 4ου, της Σιδηράς Μεραρχίας μας, οίτινες κατά την άκατάσχετον πρός τά πρόσω προέλασιν όρθιοι εις τό πλευρόν των άνδρών των συμπάρευσον τούς άνδρας πρός τά έμπρός, ό έχθρος καταπλαγείς έχασε την σημαντικήν δι' αυτόν ταύτην μάχην του Σαρανταπόρου, ην ό έν Αθήναις ήδη αιχμάλωτος Τούρκος άρχιστράτηγος Τασχίν πασάς ώνόμασεν έποποιήαν δια τά Έλληνικά όπλα, προσθέτων τά έξῆς ό θαυμασίως διοικήσας τόν

Τα πρώτα καταληφθέντα Τουρκικά πεδινά πυροβόλα
έν Σαρανταπόρω και Σερβίσις.

τουρκικών στρατών του Σαρανταπόρου στρατηγός ούτος αυτολεξεί εις τὸν συντάκτην Ἀθηναϊκῆς ἐφημερίδος περὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ.

«Ὁ στρατός κατὰ τὴν μάχην τοῦ Σαρανταπόρου ἔδειξεν οὐ μόνον ἀνδρείαν, ἀλλὰ καὶ αὐτοθυσίαν τρομακτικὴν. Δὲν θὰ λησμονηθῆ ποτὲ ἡ σκηνὴ τῆς ἐπιθέσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ πεζικοῦ. Ἐνήργησε τοῦτο ἀλλεπαλλήλους καὶ λυσσαλέας ἐφόδους, μαχόμενον διαρκῶς ὄρθιον. Ἦτο τόση ἡ ὄρμη τοῦ πεζικοῦ, ὥστε ὁ ἀντίπαλος θὰ ἐπτοεῖτο καὶ τοῦτο ὄντως ἐπέφερε τὸν κλονισμόν εἰς τὸ στράτευμά μου.

«Ἦτο ἡ πρώτη ἀποτυχία μου, ἐξαιτίας τοῦ ὁ στρατηγός, ἥτις ἐμεγάλωτε κατόπιν, ὅταν τὸ Ἑλληνικὸν πυροβολικὸν ἀπέστειλε τὴν ὁμοβροντίαν του.

«Τὸ Σαραντάπορον εἶνε ὀχυρωτάτη θέσις καὶ θὰ ἠδύνατο ν' ἀντιστῆ ἐπὶ τέσσαρας ἡμέρας, καθ' ἃς τὸ Ἑλληνικὸν στράτευμα θὰ εἶχεν ἀπωλείας, ἀλλὰ ἡ ἀκάθεκτος ὄρμη τοῦ πεζικοῦ τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ ἐπέφερε τὸν κλονισμόν καὶ ἐπῆλθε τὸ ἀποτέλεσμα, εἰς ὃ δέον ν' ἀποδώσῃτε οἱ Ἕλληνες καὶ τὴν ταχυτέραν μέχρι Θεσσαλονίκης προέλασίν σας.»

«Ὅτε κατελαμβάνετο ἡ Δεσκάτη ὁ στρατός τοῦ Διαδόχου κατεδίωξεν ἀνατολικώτερον τὸν ἔχθρον, προφθάσας αὐτὸν ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ Σαρανταπόρου, ἀπαρτιζόμενοι ἀπὸ καὶ 22 πεζικὰ τάγματα καὶ 6 πυροβολαρχίας. Καθ' ἣν δὲ τὴν ἡμέραν διεξήχθη λυσσώδης μάχη, ὅτε τὸ ἔσπερας, ἐνῶ τὸ εὐζωνικὸν ἐπρόκειτο νὰ ὑπερφλαγγίσῃ αὐτούς, οἱ Τούρκοι ἐγκατέλειψαν τὰς θέσεις των καὶ ἐτράπησαν πρὸς τὰ Σέρβια, ὅπου καὶ κατεδιώχθησαν πάλιν ἀμέσως καὶ μετὰ μικρὰν ἀντίστασιν ὑπεχώρησαν ἀτάκτως καὶ ἐκείθεν.

«Ὁ Διάδοχος καθ' ἣν τὴν διάρκειαν τῶν μαχῶν τούτων ἐμάχετο εἰς τὰς πρώτας γραμμάς, ὅπου ἔλαβον μέρος καὶ περὶ τοὺς χιλίους Κρήτας ἀνδρείως πολεμήσαντας.

Τὸ Ἑλληνικὸν πυροβολικὸν διεκρίθη ἐνεκα τῆς μοναδικῆς εὐστοχίας του καὶ τῶν λαμπρῶν ἀποτελεσμάτων του.

«Ὁ Γαριβάλδης καὶ πάλιν φέτος δὲν ἔλειψε νὰ λάβῃ μέρος εἰς τὸν παρόντα πόλεμον καὶ κατελθὼν, διωργάνωσεν ἰσχυρὸν σῶμα, ὅπερ ἀμέσως διηυθύνθη εἰς τὸ πεδῖον τοῦ πολέμου. Ὁμοίως δὲ καὶ ἐθελοντικοὶ λόχοι ἤρχοντο καθ' ἑβδομάδα ἐξ Ἀμερικῆς καλῶς κατηρτισμένοι καὶ μετὰ τὸν ὄπλισμόν των, τὰ δὲ Ἀνάκτορα τῶν Ἀθηνῶν, τὰ Δημόσια κτίρια, σχολεῖα κτλ. μετεβλήθησαν εἰς ἐργοδοτικὰ γραφεῖα ἐργαστήρια, νοσοκομεία, στρατῶνας κτλ.

Ὁμοίως δὲ ἐγκυλώθησαν καὶ ἐκρατήθησαν 80 ἀτμόπλοια φορτηγὰ καὶ ἐπιβατικὰ διὰ τὴν μεταφορὰν τοῦ στρατοῦ, τροφῶν, πολεμοφοδίων, τραυματιῶν κτλ. ὡς καὶ τινὰς τούτων μετε-

τράπησαν εἰς πολεμικὰ διὰ τοῦ ἐξοπλισμοῦ αὐτῶν διὰ τηλεβόλων.

Μετὰ τὴν μάχην τοῦ Σαρανταπόρου κατελήφθησαν τὰ Σέρβια καὶ ἡ Κοζάνη, σχεδὸν ἀμαχητί, τῶν Τούρκων τραπέντων πρὸς τὸ Μοναστήριον. Τότε ὁ Διάδοχος μετὰ ἰσχυροῦ σώματος ἐπορεύθη πρὸς κατὰλήψιν τῆς Θεσσαλονίκης.

Ἐν τῷ μεταξύ ὁ Βασιλεὺς καὶ κατόπιν ἡ Βασιλισσα ἦλθον εἰς τὴν Ἐλασσῶνα καὶ τὰ Σέρβια, παρακολουθοῦντες τὰς ἐνεργείας τοῦ Διαδόχου.

Βίβλα 10 8/βρίου 1912.

Ἀγαπητὴ μου μητέρα

Εἰσήλθον ἐδῶ σήμερον τὴν πρώτην ἀπὸ τῆς 11ης δὲ μέχρι τῆς 7ης μ. μ. ἤρχισεν ἡ μάχη μετὰ πείσμα. Τὸ πυροβολικὸν μας ἤρχησε νὰ δράσῃ καὶ διὰ τοῦτο τὸ Σύνταγμα μας ἔπαθε ἀρκετὰ πολλὰ.

Προχωροῦμεν ὄλονεν καὶ δεκατίζομεν τοὺς Τούρκους παντοῦ, διότι δὲν ἀντέχουν εἰς τὴν μεγάλην ὄρμην μας καὶ εἰς τὴν εὐστοχίαν τοῦ πυροβολικοῦ μας. Ὁ δὲ Διάδοχος δεικνύει μεγάλην σπουδὴν καὶ βίαν καὶ μᾶς βιάζει ταχέως νὰ προχωροῦμεν. Ἦδη ἐγάσκαμεν τ' αὐτὰ καὶ τὰ καλάθια. Οὕτε τροφὰς ἔχομεν, οὕτε εὐρισκόμεν μέρος πρὸς ἀνάπαυσιν, διότι ἀπομακρυνόμεθα καὶ σπεύδομεν διὰ μέσου βουνῶν καὶ χαράδρων καταδιώκοντες τὸν Τούρκον νὰ μὴ εἰμφορέσῃ ν' ἀνασυνταχθῇ.

Κώστας

Θεσσαλονίκη 30 8/βρίου 1912.

Ἀγαπητοὶ μου ὄλοι πέρα πέρα,

Ἀπὸ χθὲς ἔσπερας εὐρισκόμεθα ἐνταῦθα, τρίτῳ ἀκόμη τοῦς ὀφθαλμοῦς μου καὶ δὲν τὸ πιστεύομεν πῶς εὐρέθημεν ἐδῶ. Δὲν ὑπάρχουν λέξεις νὰ σας περιγράψω τὴν ὑποδοχὴν τοῦ 1ου καὶ 7ου Συντάγματος, ἥτις ἐγένετο ἐν Θεσσαλονίκῃ. Ἦτο ἡ 7η ἔσπερινὴ ὅπου εἰσειργόμεθα. Δὲν ἐβλέπατε παρὰ ροκέτας, φωσφορά, κηρία καὶ λάμπες εἰς τὰ παράθυρα, σὰν ἐπιταφίους καὶ κοράσια, νέοι καὶ γέροντες ὄλοι τέλος πάντων νὰ φωνάζουν «Ζήτω ὁ στρατός μας, ὁ Βασιλιάς μας καὶ ὁ Βενιζέλος. Ζήτω ἡ Ἐλευθερία μας.»

Ἐπὶ τέλος καθήμαί αὐτὴν τὴν στιγμὴν εἰς Καφενεῖον, ὅπως τὰ Ἠνωμένα Βουστάσια καὶ πίνω σοκολάταν» Ἀχ! Βάχ! Νομίζω ἐπι εὐρισκόμαι εἰς τὴν Αἴγυπτον. Μὰ φαντασθῆτε ὀλίγον. Ὑστερὰ ἀπὸ τῶσας κακουχίας, πείναν, στερήσεις, ὀδοπορίας καὶ κόπους ἀνὰ μέσον βουνῶν καὶ μαχῶν, σφιγρῶν καὶ νεκρῶν, νὰ εὐρίσκεισαι εἰς καφενεῖον καὶ νὰ πίνης σοκολάταν;

Τώρα θὰ ὑπάγω εἰς τὸ κουρείον, διότι ἔχω γίνῃ ὡσάν τὸν πάτερ Σιμεῶν μετὰ τὰ γένεια, ὕστερον θὰ πάρω τρία ζεύγη κάλτσας καὶ κα-

νὰν ἐσώθρσκον, διότι μετὰ τὰς βροχὰς, λάσπες, δρόμους κτλ. δὲν ἔχω πρὸς αὐτὸ ὅπου φορῶ.

Ἡμεῖς δὲν γνωρίζομεν πόσον θὰ καθήσωμεν ἐδῶ, διότι χθὲς ἔφυγαν δύο μεραρχίαι διὰ τὰ Βιτώλια, ὅπου οἱ Τούρκοι συγκεντρώνονται.

Ἐδῶ ἔγεινε συνθηκολόγησις καὶ παρεδόθησαν 25,000 Τούρκοι μετὰ τὸν ὄπλισμόν των. Εἶναι δὲ εἰς ἡμίσειαν ὄραν μακρὰν ἀπ' ἐδῶ, εἰς ἀθλίαν κατάστασιν.

Ἦδη εὐτυχῶς κοιμούμεθα ἐντὸς εἰς οἰκίας. Ἐπειδὴ βιάζομαι νὰ ὑπάγω εἰς προσκλητήριον, αὐριον γράφω περισσότερα. Εἶδον Βασιλιάσαν καὶ θὰ γράψω καὶ αὐτὸς εἰς τοὺς ἰδικούς του, χαιρετισμούς ἀπὸ Εὐσταθιάδην.

Κώστας

Υ. Γ. Αὐτὴν τὴν στιγμὴν ἤχοῦν κρότοι τηλεβόλων τῶν πολεμικῶν μας καὶ ξένων, διότι χθὲς δὲν εἶχον κκιρὸν νὰ εἰσέλθουν εἰς τὸν λιμένα. Εἰς τὴν μάχην τοῦ Σαρανταπόρου ἐπληρώθη εἰς τὸ πόδι καὶ ὁ Νίκος Στήνης, δεκανεὺς, υἱὸς τοῦ κ. Στήνη, φίλου τοῦ πατέρα, καὶ ἔμεινε ὄλην νύκτα ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης μέχρι τῆς ἐπαύριον, ὅτε περισυνέλεξαν τοὺς τραυματίας.

Θεσσαλονίκη 3 9/βρίου 1912.

Ἀγαπητὴ μου μητέρα,

Χθὲς ἔλαβον ἐπὶ τέλος τὴν 1ην ἐπιστολήν σας μετὰ χρονολογίαν 3 Ὀκτωβρίου, δηλ. ἐνδὲς μηνός. Ἀνέγνωσα γραφόμενά σας, ἀλλὰ εἶναι παλαιὰ δηλ. «ἡ Βουλὴ ἤνοιξε κτλ». Τώρα εὐρισκόμεθα εἰς τὸ Ω σχεδόν. Ἐπίσης μοῦ γράφετε καὶ διὰ τὸν υἱὸν τῆς Κατερίνας. Ἰσως θὰ ἔχη μάθη τὸν τραυματισμόν του ὀλίγον εἰς τὸν ὀφθαλμόν καὶ ὅστις μετέβη πρὸς νοσηλεῖον εἰς Ἐλασσῶνα ἢ εἰς Λάρισσαν. Ἐτραυματίσθη δὲ εἰς τὴν μάχην τοῦ Σαρανταπόρου ἀπὸ ὀβίδα. Ἐκεῖ ἔπεσε καὶ ὁ ἀνθυπολοχαγὸς τῆς διμοιρίας μου νεκρὸς βλήθει ἀπὸ ὀβίδα εἰς τὴν κεφαλὴν. Ἐχομεν καὶ 15 τραυματίας τοῦ λόχου μας. Ἀποροῦμεν πῶς ἐσώθημεν οἱ ἐπίλοιποι ἀπὸ τοιαύτην θρασείν καὶ δοξάζομεν τὸν Θεόν.

Μετὰ τὴν μάχην αὐτὴν εἶχομεν καὶ ἄλλας ὄχι ἔμως μετὰ ἀπωλείας πολλὰς· εὐτυχῶς τώρα εὐρισκόμεθα ἐδῶ καὶ ἔχομεν ὄλα ὅ,τι καὶ νὰ ζητήσωμεν. Τρώγομεν δὲ ἀρκετὰ καὶ μάλιστα μετὰ τὸ παρρηάνω.

Χθὲς ἐπήγαμεν μετὰ δύο λοχίας εἰς τὸ Εὐνοδοχεῖον «Ὀλυμπὸς Πάλας» διὰ νὰ φάγωμεν, ἀλλὰ ἔχαλοῦσεν ὁ κόσμος ἐκ τοῦ πλήθους.

¹ Μοι διηγήθη οὗτος τὸ ἐξῆς ἐπεισόδιον. Ἐνῶ εὐρίσκετο ὑπὸ δένδρον ἀναμένων τὴν παρέλευσιν τῆς νυκτός, διήλθεν σύνταγμα τι πλησίον του, στρατιώτης τοῦ ὁποῦ κεκαλυμμένος τὴν κεφαλὴν ἰδὼν αὐτὸν πάσχοντα καὶ πεινῶντα καὶ διψῶντα τῷ ἔδωκεν ὕδωρ ἄρτον καὶ ἓνα πόδα βρῆθος καὶ ἔφυγεν χωρὶς νὰ τὸν γνωρίσῃ.

ἀξιωματικοί, πολῖται, στρατιῶται, καὶ ναῦται ἀνακατωμένοι ὄρθιοι καὶ εἰς τὰ τραπέζια. Τὰ γκαρσόνια δὲν εἰμποροῦσαν νὰ μᾶς ὑπηρετήσουν, διότι τὰ εἶχαν χάσει καὶ ἠναγκάσθησαν ὄλοι νὰ σηκόνονται καὶ νὰ σερβίρονται μόνοι των καὶ εἰς τὸ τέλος νὰ πηγαίνη ἕκαστος νὰ νὰ πληρώνη εἰς τὸ ταμεῖον. Καὶ νὰ βλέπετε αἰφνιδίους συναντήσεις, ἄλλοι νὰ φιλιῶνται καὶ ἄλλοι νὰ στάυρροπιῶνται «Μωρὲ ἐδῶ ἴσαι, ζῆς ἀκόμη; καὶ τὰ τοιαῦτα. Δύο φορές μοῦ ἔρριψαν τὸ φαγητόν ἀπὸ τὸ χέρι, διότι μία Κυρία ἀρπαξε καὶ φιλοῦσε τὸν ἄνδρα τῆς.

Ἐφαγα ὁμῶς ἐξαιρετὰ μία μερίδα λαγῶ, μία λάχανο ἀρνί, μία φασόλια μετὰ κρέας, 4 ποτήρια μπύρα, χαλδὰ συμυγάλι καὶ 1/2 σχεδὸν φρωμί. Ἐχομεν, ξεχάσει τόσον καιρὸν τὸ φαγητόν καὶ ἐπὶ τέσσαρας ἡμέρας νὰ μὴν ἔχομεν οὔτε κουραμάναν καὶ νὰ τρώγομεν ἀέρα καὶ λάσπες καὶ πότε καὶ πότε σὰν κομήτης μᾶς παρουσιάζετο ὀλίγη κουραμάνα. Δόξα τῷ Θεῷ τώρα εἴμεθα εἰς τὰ καλά μας καὶ εἰς πόλιν, ὅπου τὰ εὐρίσκει κανεὶς ὄλα, ἀλλὰ ἀπὸ δεκαρῆς δὲν ἔχομεν καὶ τώρα εἶναι δύσκολον νὰ δανειζώμεθα, διότι ὁ καθεὶς τὰ θέλει διὰ τὸν ἑαυτόν του, ὅστε μετὰ πρώτην εὐκαιρίαν μοῦ στέλλετε κάτι τι ἀπὸ τὸ μικρὸν ταμεῖον σας.

Νομίζομεν, ὅτι θὰ μείνωμεν ἐδῶ ὀριστικῶς διὰ τὰς φρουρὰς τῆς Θεσσαλονίκης καὶ τὰ γράμματά μου νὰ διευθύνετε οὕτως καθὼς καὶ ἡ ἐπιταγή. Poste restante. Mr Const. Printezis poste française, ἕως ὅτου ἀρχίσῃ νὰ λειτουργῇ τὸ Ἑλλήν. Ταχυδρομεῖον.

Ἐως ὅτου ἐδῶ τακτοποιηθῶν τὰ πράγματα, θὰ ἦναι Βαβυλωνία, ὄλων τῶν εἰδῶν δὲ τὰ νομίσματα κυκλοφοροῦν καὶ ὄλων τῶν μετάλλων, μόνον ὁ τενεκὲς λείπει.

Ἐδῶ ἔχομεν καὶ καλὸν τραμ, ὅπου μετὰ 10 λεπτὰ κατερχόμεθα εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς τὴν παραλίαν, νομίζω δὲ ἐπὶ εὐρισκόμαι εἰς Πειραιᾶ καὶ κάτι καλῆτερα. Αὐτοκίνητα καὶ ἀμάξια πολλὰ. Νὰ βλέπετε δὲ καὶ τοὺς Τούρκους ἀξιωματικούς καὶ στρατιώτας μετὰ κατεβασμένα μούτρα νὰ περιφέρονται εἰς τὴν πόλιν ἀλλὰ δὲν ἔπρεπε τοῦτο, νὰ τοὺς ἔχουν τόσην ἔλευθερίαν, διότι εἶναι ἐπίφοβοι. Προχθὲς ἀνετίναξαν τὴν ἀποθήκην τῶν πυρομαχικῶν τους, εὐτυχῶς τὰ περισσότερα θύματα ἦσαν Τούρκοι.

Τὴν παρούσαν γράφω μετὰ δυσκολίας ὀλίγον, διότι ἔχω δεμένα τὰ δύο δάκτυλά μου, πιστεύω νὰ τὰ λύσω μεθαύριον.

Εἶδον Οἰκονομίδην, Καλαμίδην, Γεωργιάδην, Βλησίδην, ἀλλὰ βιαστικῶς. Χαιρετίσματα καὶ ἀσπασμούς εἰς ὄλους, ἀδελφούς, ἀδελφάς, θεῖους καὶ θεῖας, ἐξαδέλφους καὶ λοιποὺς συγγενεὺς καὶ φίλους· ἀσπάζομαι.

Κ. Πριτζεζης.

(Ἀκολουθεῖ).

ΝΙΚΗΤΑΣ, ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΟΥ ΜΑΥΡΟΒΟΥΝΙΟΥ

ΑΡΘΡΑ ΦΙΛΕΛΛΗΝΩΝ

Η ΜΗΤΗΡ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ

Καθῆκον ὅλου τοῦ κόσμου εἶναι νὰ βοηθήσῃ τὸ ἔθνος, ὅπερ διετήρησε τὸν πολιτισμὸν ζῶντα μέσῳ τῶν ζοφερῶν αἰώνων, κατὰ τὴν σημερινὴν μονομαχίαν του, πρὸς ἐπανακτησίαν τοῦ πάλαι κλέους.

Ὁ σκοπὸς τοῦ Βαλκανικοῦ πολέμου εἶναι μέγας καὶ ἱερός καὶ τὸ ἐνδοξότερον ἐπιχείρημα διὰ μέσου ὅλων τῶν αἰώνων. Ἡ εὐκλεεστέρη χώρα τῆς ἀρχαιότητος, ἐκείνη ἣτις ἐκράτηεν ὑψηλά, πάντοτε ἀνημένας τὰς δάδας τοῦ πολιτισμοῦ, ἐκείνη ἣτις ἐγαλούχησεν, ἐφώτισε καὶ ἠγάθησε τὴν γηραιὰν Εὐρώπην, νῦν ζητεῖ νὰ ὀρθοποδήσῃ καὶ τὰ γονυκλινῆ τέκνα της, εἰς τὰς ἀγμάλας τέλους ὑπερήφανος νὰ σφίξῃ.

Δι' ὁποιοῦδήποτε λόγον καὶ ἂν πολεμῶσι τὰ συμμάχικα κράτη κατὰ τὸν σημερινὸν συμμαχικὸν πόλεμον, καθ' ὃν συνέτριψαν καὶ ἐξηυτέλησαν τὸ ἀνεπίδεκτον πολιτισμὸς Τουρκικὸν θηρίον, μόνῃ ἢ Ἑλλάς ἔχει τὸ πληρέστερον δικαίον καὶ τοῦτο πρέπει νὰ ἀναγνωρισθῇ παρ' ὅλης τῆς ἀνθρωπότητος.

Ὅταν ἔθνη, χάριν τῆς ἀναπτύξεώς των, τοῦ ἐμπορίου καὶ τῶν συμφερόντων των πολέμου, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐνθουσιάσουν τὸν λοιπὸν κόσμον. Ἐνῶ ἢ Ἑλλάς, ἣτις ζητεῖ τὴν ἑνωσιν, τὴν ἐλευθερίαν καὶ αὐτὴν τὴν ζωὴν τῶν ὑποδούλων τέκνων της, ἔχει ὅλας τὰς

συμπαθείας, σύμπαντος τοῦ κόσμου εἰς τὸ πλευρόν της.

Καὶ σήμερον ἀκόμη, παρ' ὅλην τὴν ἐπιτυχὴ ἐκβασιν τοῦ πολέμου, ἢ θχυμωστὴ μικρὰ Ἑλλάς κινδυνεύει νὰ μὴ ἐκπληρώσῃ τελείως τὸ ὄνειρόν της, ἂν μὴ ἄλλοι ἰσχυροὶ φίλοι τεθοῦν εἰς τὸ πλευρόν της, διὰ νὰ τὴν βοηθήσουν εἰς τὸ γιγάντιον ἔργον ὑπερἄνελαβε. Καὶ ἂν καὶ σήμερον ἀκόμη δὲν κατωρθώσῃ τοῦτο, ἂν περιορισθῇ καὶ πάλιν εἰς τὰ στενὰ ὄριά της, τότε πλέον θὰ πρῆγματοποιήσῃ τοὺς πόθους της; Ἴσως ποτὲ πλεον.

Ἄν δὲ αἱ ἀντιζηλίξι, αἱ βλέψεις καὶ ἡ ἀδραχγία τῶν ἰσχυρῶν κράτων, ἀναμιχθοῦν καὶ πάλιν εἰς τὴν λύσιν τοῦ Βαλκανικοῦ πολέμου καὶ περιπλέξουν τοὺς πόδας τῆς ἀνορθουμένης Μεγάλῃς Ἑλλάδος, θὰ ὁμοιάζουν πρὸς τὰ ρωμαλαῖα παιδιὰ, μιᾶς μεγάλης οἰκογενείας, τὰ ὅποια ἀρνοῦνται νὰ δώσουν χεῖρα βοήθειας, πρὸς τὴν πεσοῦσαν γηραιὰν μητέρα.

Διότι ἀληθέστατον εἶναι, ὅτι ἢ Ἑλλάς εἶναι ἢ μήτηρ τῆς Εὐρώπης, ἢς ὅλα τὰ ἔθνη εἶναι τέκνα τῆς κλασικῆς αὐτῆς χώρας καὶ ἢ Ρώμη τὸ πρωτότοκον.

Τὸ σφίζον αἷμα ἑνὸς ἔθνους εἶναι ὁ πολιτισμὸς του, ἢ δὲ Ἑλλάς ὑπῆρξε τὸ πρῶτον Εὐρωπαϊκὸν ἔθνος, ὅπερ ἀνέπτυξε τὸν νοῦν, ἀναδείξασα τοὺς μεγάλους φιλοσόφους, ἐπιστήμονας, κοσμικὴν τάξιν καὶ πολιτικὴν ἐπιστήμην, ἅτινα ὅλα ὁμοῦ ἀποτελοῦν τὸν πολιτισμὸν.

Τὸ μεγαλεῖον τῆς Ῥώμης ἐδραϊώθη ἐπὶ τῆς δόξης τῆς Ἑλλάδος. Ἡ Ῥώμη ἐστῶλισεν ὅλον τὸ κράτος της με ἀριστουργήματα τῆς Ἑλληνικῆς τέχνης καὶ ἐδραϊώσε τὸ μεγαλεῖον της, ἀκολουθοῦσα τὰς Ἑλληνικὰς ἀρχάς. Ὅταν ὁ Κικέρων ἐπεσκέψθη τὰς Ἀθήνας καὶ παρέστη εἰς τὴν παρέλασιν τῶν Ἑλευσινίων μυστηρίων, ἐχαρκτήρησε τὴν ἡμέραν ταύτην, ὡς τὴν περιφανεστέραν τῆς ζωῆς του.

Ὅταν ἢ Εὐρώπη ἦτο κεχωσμένη εἰς τὸν ζόφον τῶν σκοτεινῶν αἰώνων, ἢ πρώτη ἀκτίς τοῦ ἀναφανέντος φωτός ἐφάνη ἐκ τῆς Ἑλλάδος καὶ τότε ὡς ὄφρα τέκνα, ἀφυπνισθέντα ἐκ μικροῦ ληθάργου, παρέλαβον τὴν ζωὴν ἀπὸ τὴν πονόψυχον μητέρα τοῦ πολιτισμοῦ. Καὶ μολαταῦτα βραδύτερον ὄχι μόνον τὴν ἀφῆκαν νὰ καταπατηθῇ ἀλλὰ καὶ με αὐτοὺς τοὺς πόδας των ἐλάττισαν τὴν γηραιὰν μητέρα, με τὸν ἐγωϊσμὸν νεοσσῶν ἀλαζώνων.

Ἐδίδαξε τοὺς Σαρακηνούς με τὸ πνεῦμα τῆς ἐλευθερίας καὶ τοὺς κατέστησεν ἱκανούς νὰ κρατήσουν τὰ φῶτα τῶν γνώσεων ἀνημέμα ἐν Ἰσπανίᾳ, καθ' ἣν στιγμήν εἰς ὅλην τὴν ἄλλην ἡπειρὸν σκότος ἐβασίλευεν,

Ὁ Χέγκελ δικαίως εἶπεν ὅτι ἀμεταξὺ τῶν Ἑλλήνων ὄντες, εἰς χώραν πνευμάτων εὐρι-

Η Α. Β. Υ. Η ΠΡΙΓΚΗΠΙΣΣΑ ΕΛΕΝΗ
εἰς τὸ ἐν Θεσσαλονίκῃ Νοσοκομεῖον της.

σκόμεθα. Καὶ αὐτὴ ἀκόμη ἢ Ἀμερικὴ χρεωστῆται τὴν ἰδέαν καὶ τὸ ὄνομα τῆς Δημοκρατίας εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἡ Ἑλλάς ἐδίδαξε τὸν κόσμον, ὅτι ὁ λαὸς ὀφείλει νὰ αὐτοκυβερνᾶται.

Δὲν δυνάμεθα νὰ ἐπιστρέψωμεν εἰς ἐμμετούς τὴν ἀρνησιν, ὅτι οἱ σημερινοὶ Ἕλληνες εἶναι οἱ καθ'αυτὸ ἀπόγονοι τῶν ἀνδρῶν τοῦ Μαραθῶνος καὶ τῆς Σαλαμίνας, ὡς καὶ τῶν πνευμάτων, οἷα τοῦ Ἀριστοτέλους, τοῦ Σόλωνος κ.τ.λ.

Εἶναι ἀληθές, ὅτι τὸ Ἑλληνικὸν αἷμα συνανεμίχθη μετὰ ξενικοῦ τοιοῦτου, πρὸ πάντων μετὰ Σλαβῶν, Ἀλβανῶν (ἀρχαίων Ἰλλυριῶν), ἀλλὰ τὸ ἀρχαῖον αἷμα, τὸ ἀρχαῖον πνεῦμα, αἱ ἀρεταὶ καὶ τὰ ὀνόματα ἀκόμη δὲν ἐσβέσθησαν. Προσπίπτουν εἰς τὸν ὄφθαλμον παντὸς ἐπισκέπτου τῆς Ἑλλάδος πάντα ταῦτα ἐγὼ αὐτὸς ἀνέγνωτα, με τὸ αἶσθημα ἑνὸς ἀφυπνισμένου, ἐν τῇ Ν. Κορίνθῳ ἀνωθι ἑνὸς καταστήματος «Σόλων καὶ Σκ Ἐκλεκτοὶ Οἶνοι».

Ὁ μαθητὴς, ὁ σπουδάζων τὴν Ἑλληνικὴν εἰς τὰ βιβλία τοῦ Γυμνασίου, δύναται νὰ ἴδῃ εἰς τοὺς σιδηροδρομικοὺς σταθμούς εἰς τὰ ξενοδοχεῖα, εἰς τὰς ἐφημερίδας, τὰ κλασικὰ γράμματα, τὰ ὅποια ἐπίστευεν, ὅτι μόνον ὁ Ὀμηρος ἐγνώριζεν.

Συναντᾶ τὸν κόσμον εἰς τὰ κέντρα ὁμιλοῦντα τὴν γλῶσσαν τοῦ Σωκράτους. Βλέπει τὰ παιδιὰ τοῦ σχολείου ἀναγινώσκοντα τὴν Ἰλιάδα καὶ τοὺς λόγους τοῦ Δημοσθένους.

Ἡ καλλίστη ἀπόδειξις, ὅτι τὸ Ἑλληνικὸν πνεῦμα δὲν ἐχάθη, εἶνε ἢ ὑπερηφάνεια τοῦ λαοῦ της διὰ τὸ παρελθὸν μεγαλεῖον τῆς χώρας των καὶ αἱ θυσίαι εἰς τὰς ὁποίας τώρα ὑποβάλλονται, διὰ νὰ κατωρθώσουν τὴν μεγάλην ἰδέαν τῆς Ἐθνικῆς ἐνώσεως, καὶ ἢ προθυμία, ἢν καθ'ἑαυτὴν εἰς τὸν κόσμον εὐρισκόμενος, διὰ τὰ συμφέροντα τῆς πατρίδος του.

Ἀφήσατε τὴν Ἑλλάδα νὰ λάβῃ τὴν Κρήτην, τὴν Μακεδονίαν καὶ πᾶν ὅ,τι τῆς ἀνήκει.

Ἀφήσατε νὰ καταπέσῃ ἢ ἀγέρωχος Τουρκία.

Ἀφήσατε ὅλους ὅσοι ὁμιλοῦν τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν νὰ ἐνωθοῦν καὶ δώσουν νέα μαθήματα εἰς τὴν ἀνθρωπότητα.

(Ἐκ τοῦ γαλλικοῦ)

GARRETT R. SERVISS

Ἀμερικανὸς

ΤΟ ΦΘΙΝΟΠΩΡΟ

ΕΚ ΤΩΝ ΤΟΥ ΛΑΜΑΡΤΙΝΟΥ

Στεφανωμένο δάσος μου, από την πρασινάδα.
κιτρινωμένα φύλλα μου σπαρμένα εδώ και κει
μέρες φθινοπωρινές όπου πενθεί, δλη ή φύσις
έχετε, γεια ή θλίψη σας και μέ, μελαγχολή...
Τ' δνειροπόλο βήμα μου σέβρω στο μονοπάτι
τόν χλωμιασμένον "Ηλιο τόν βλέπω να σκορπά
ανάμεσα στα πόδια μου το δειλιασμένο φως του
μέ ταις χλωμαίς ακτίδες του για τελευταία φορά
Σ' ατμιαίς ταις φθινοπωρινές μέρες που ξεψυχάει
ή φύσις, . . . βρίσκονν θέληγτρα στη μαύρη καρδιά
μοιάζουν, με 'κειό το ύστερο Χαμόγελο π' αφήνει
στα χείλη όταν ο θάνατος τ' κλείση μ' άνοιά
Γι' αυτό και 'γώ είμαι έτοιμος τόν κόσμο αυτόν ν' αφήσω
άφου ή κάθε έλπίδα μου επέταξε ψηλά
δέν θα γυρήσω πλειά να ιδώ με φθονερό το βλέμμα
'Εκειά που δέν έχάρηκα στα νεύατα μου αγαθά...
Βουνά, λαγκάδια, πέλαγα, γλυκειά, και ώραία μου φύσι
σας χρεωστώ ένα δάκρυο σιό τάφο μου σιερό
Χόνει εδωδιά ο ζέφυρος σέ 'κείνον που πεθαίνει
και κειό το φως του 'Ηλιου το βλέπει λαμπερό.
'Ηθελα τώρα ν' άδειαζα εκείνο το ποτήρι
που μέσα είχε το νέκταρ μαζί με τη χολή
μήπως σιό βάθος του, έμεινε σιαλαγματιά από μέλι
για να γλυκάνω δσα έπινα φαρμάκια σιή ζωή
'Ισως το μέλλον μου αυτό άκόμη μου φυλάει
άπ' όσες βρίσκονται άγνωστες καμμιά άγνή ψυχή
να ρίξη σιό σκοιάδι μου μιá εδνυχίας ακτίδα
και τη ψυχή μου ή άγνωστη, ψυχή να λυπηθή
Κ' όπως σιήν αδρα τής άγής σκορπάει ο άνθος το μύρο
και είναι σιόν "Ηλιο σιή ζωή κρυφός χαιρετισμός
'Ετσι ή ψυχή μου τήν στιγμή εκείνη που θα φύγη
θέ ν' άβγη από τα σπλάγνα μου ήχος μελωδικός...

Ζάκυνθος

ΑΓΓΕΛΟΣ ΣΑΛΟΥΤΣΗΣ

Ο ΛΙΠΟΤΑΚΤΗΣ

(Συνέχεια και τέλος)

Τότε απέφασισε και αυτός να επιστρέψη.
— Κύριε ύπολοχαγέ, δέν δύναμμι πλέον να
έπιστρέψω!
— Είσαι άνανδρος, Βερτόνη!
'Εφρύζττον έκ τής άρχής και θά τόν έπινα
εύχριστως. 'Η άγανάκτησίς μου εξέσπασεν.
— Άκουσέ με καλά, Βερτόνη. Σου δίδω
προθεσίαν δύο λεπτών. Εύρίσκεσαι υπό το
πύρ των όπλων μας δέν ήμπορείς πλέον να
φύγης. Σου όρκίζομμι δέ ότι, αν δέν παραδο-
θής, θά σε πυροβολήσω ως ψωρζλέον σκύλον
'Ημουν άποφασισμένος. 'Εξήγαγα το όρο-

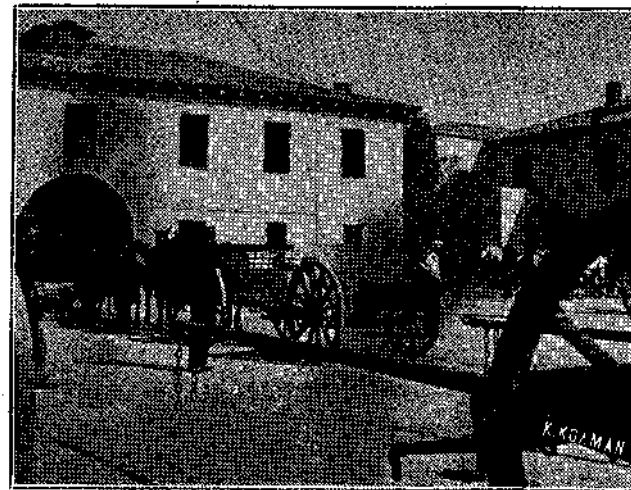
λόγιον και ήρχισα να πρκατηρώ προσεκτικώς
τόν δείκτην των δευτερολέπτων.

'Ο λιποτάκτης έστεικεν άκίνητος, με τους
βραχιόνες έσταυρωμένους επί του στήθους, έν
στάσει προκλητικῆ. 'Ενόμιζα, ότι έζων έκείνην
τήν στιγμήν ζών όνειρου.

Οι βερσαλιέροι μου μ' έδλεπον συγκεκινη-
μένοι, άφωνοι, αγωνιώντες. Είς έν πρόστα-
γμα μου θά ώρμων άμέτως έναντίον του, άλλ'
ήθελα, όπως ο λιποτάκτης παρκαδοθῆ μόνος του
και οικειοθελώς.

'Οτε ο δείκτης των δευτερολέπτων έστάθη
διά δευτέρην φοράν επί του αριθμού 60, έφω-
ναζα έκ νέου:

— Λοιπόν, Βερτόνη;...

Ο στρατός μας εις την Κοζάνην.

Και μοι άπαντά:

— Κύριε ύπολοχαγέ, δέν ήμπορώ.

'Ητο δειλός.

'Επέταξα τότε:

— Δεκανεϋ Λουτσιάνη, δός μου ένα τουφέκι.

Μου τό έδωκε το έγέμισα και ήκούσθη έν-
τός τής βαθείας σιγής ο ζηρός κρότος του βι-
αίως ώθουμένου κλειστρου.

Είχα κάμει την άπόφασίν μου, άλλ' έδι-
στασα πρds στιγμήν να πυροβολήσω, άρά γε
ήτο πρέπον; 'Ηθελα μόνον να τόν εκφοβήσω.

'Εν τούτοις έσκόπευσα όλίγον ύψηλά πρds
τά δεξιά. 'Επειτα έπυροβολήσα, εξαίφνης, με
νευρικών κίνημα.

'Η σφαίρα θά διήλθεν όλίγα ύφεκατόμετρα
πλησίον του λιποτάκτου, δισίτι τόν είδα να
πέση γονυπετής επί τής παλλεύκου χιόνος.
'Ετρεμα έκ συγκινήσεως και φρίκης. 'Εφοβή-
θην μήπως τόν έφόνευσα.

Παρήλθον όλίγα στιγμαί φοβεραί και άγω-
νιώδεις. 'Επειτα άνηγέρθη και ήλθε πρds έμέ,
κύπτων την κεφαλήν και σιωπηλός.

'Οτε έφθασεν εις άπόστασιν πέντε βημάτων,
έσταμάτησεν άναποφάσιτος.

— Παρκαδίdesαι, Βερτόνη;

— Παρκαδίδομμι.

'Ανέπνευσα εύχαριστηθείς.

— Καλά προχώρησε πρds έμέ και στάσου
εις άπόστασιν ενός βήματος.

'Επροχώρησε βραδέως. 'Ητο δέ με το ύποκά-
μισον και οι όδόντες του συνεκραύοντο έκ του
ψύχους και του τρόμου.

Είς άπόστασιν τριών βημάτων έσταμάτη-
σεν έκ νέου.

— 'Οχι! είπε με έκφρασιν ύπέροχον. Δότε
μου έν άμπέχονον και έν πληήκιον δέν ήμ-
πορώ να παρουσιασθώ έτσι εις τόν ύπολοχα-
γόν μου.

Του επέταξαν έν άμπέχονον, το
όποιον περιεβλήθη και εκούμπασε μέ-
χρι του πάγωνος. 'Εστάθη όλίγας
στιγμάς άκόμη άκίνητος. 'Επειτα
ώρμησε και έρρίφθη εις τους πόδας
μου όλούζων, ήττημένος....

Μετά ήμίσειαν ώραν άρχίσαμεν
τήν άποτομωτάτην κατάβασιν. 'Ο
δέ Βερτόνης έβάδιζε πλησίον μου σι-
γηλός και οι άλλοι βερσαλιέροι μας
ήκολούθουν άναμίξ. Είς σημεϊόν τι
τῆς όδου ώλίσθησα, άλλ' ο Βερτόνης
μ' έστήριξεν άμέσως διά του ίσχυροϋ
του βραχιόνος. Είς το μέσον τῆς
όδου εύρίσκετο άλλο σημεϊον κιν-
δυνωδέστατον. 'Ητο μια έπιφάνεια
κάθετος, άνευ τῆς έλαχίστης άνωμα-
λίας, από τῆς όποιας να δύναται τις
να κρκτηθῆ, είδός τι τοίχου λείου
και ύψηλου περι τά δύο μέτρα.

'Οτε με είδε δισταζόντα ο Βερτόνης έπλη-
σίασε δειλώς, έπειτα έγονυπέτησε παρά τόν
λείον τοίχον, έσχημάτισε κοιλότητα συμπλέ-
ξας τας χείρας και με προσεκάλεσε να στηρίξω
έπ' αυτών τόν πίδα.

— 'Επιτρέπετε, κύριε ύπολοχαγέ; μη λέγει
Τόν προσέβλεψα μετά οίκτου.

Είς τους άγαθούς όφθαλμούς του έλαμπον
άκόμη τά δάκρυα. Το στήθος του ήσθμαινε
είδα τας ρωμαλαίας εκείνας τυλώδεις χείρας
του να τρέμουν έκ σφοδράς συγκινήσεως. Δέν
μοι έφαινετο πλέον ο ίδιος.

Δέν άπήντησα, άλλ' επέθεσα τόν πόδα μου
έπί των χειρών του, όπως άνέλθω και πριν
ή προφθάσω να τόν έμποδίσω, επί τῆς ύ-
γρας άκρας του ύποδήματός μου ο λιποτάκτης
επέθεσε τά τρέμοντα χείλη του....

('Εκ του 'Ιταλικού).

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ ΜΑΣ

Καθυστερήσαντες ένεκα του πολέμου
τήν τακτικήν έκδοσιν των φύλλων τῆς
«Φύσεως» ανεπληρώσαμεν ήδη την έλ-
λειψιν, αντικαταστήσαντες το κενόν διά
των δύο τούτων φύλλων του Νοεμβρίου
και Δεκεμβρίου και ήδη από του προσε-
χούς φύλλου τῆς 1ης 'Ιανουαρίου έπανερ-
χόμεθα εις την σειράν.

'Η Διεύθυνσις

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

27. Αίνιγμα

Μετά την νύκτα ερχομαι
Ὡς ἔχω ἄν μ' ἀφίσης
Μ' εὐρίσκεις στή γραμματική
ἄν μ' ἀναγραμματίσης

28. Αίνιγμα

Ποταμός τὰ ὕδατά μου
εἰς κλινὴν χώραν κωλίω
Πόλις γίνομαι ἀρχαία
δύο γράμματα' ἀποκλείω

29 Ἑλλιπασύμφωνον

α — η — ε η — α α ο

30. Γρίφος

$\frac{1}{2}$ C T $\frac{P \omega \mu}{H}$ 11

ΔΥΣΕΙΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΩΝ ΑΣΚΗΣΕΩΝ

13ου—14ου ΤΕΥΧΟΥΣ

23. Σκοτία—Σκοτία,
24. Ὁ Ταρσός—H T α ρ σ ό ς.
25. Ἀντίβας
26. Αἱ Πάτραι εἶναι πόλις τῆς Ἑλλάδος.

ΑΔΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

I. Δ. Ρέθυμον. Ἐπιστολὴ καὶ χρήματα ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν. Γράφομεν.—I. K. Σ. Μουκάλια. Δελτάριον ἐλήφθη ταχυδρομικῶς σὰς ἀπαντήσαμεν—M. Γ. Δ. Πέτρον. Δελτάριον ἐλήφθη, ἀποροῦμεν ἐπὶ τοῖς γραφομένοις ταχυδ. ἀπηντήσαμεν.—I. I. M. Ἀλεξάνδρειαν. Δελτάριον ἐλήφθη, φυλλάδια σὰς ἐστάλησαν πάλιν ἐκ νέου.—N. I. N. Σονίς. Ἐπιστολὴ ἐλήφθη, σὰς ἐνεγράψαμεν, εὐχαριστοῦμεν.—P. A. Ἀλεξάνδρειαν. Δελτάριον ἐλήφθη, ἔχει καλῶς—H. Σ. Ροστόβιον. Τόμα καὶ Πανόραμα σὰς ἐστάλησαν ταχυδρομικῶς ἐπὶ συστάσει.—N. K. N. Ὑόρκην. Χρήματα ἐλήφθησαν, ἀποδείξεις ἐστάλησαν. Εὐχαριστοῦμεν. A. Γ. Πάτρας. Ἐνεκεν ἑλλειψέως χειρῶν, προελθούσης ἐκ τῆς ἐπιτραπέυσεως, ἐβράδυνεν ἔκδοσις δύο τευχῶν, ἅτινα νῦν λαμβάνετε ἁμοῦ.—H. Φ. Χιον. Ἐλήφθησαν, εὐχαριστοῦμεν.—H. A. Σέρρον. Παραγγελία ζιγχογραφῶν ἐξετελεσθῆ καὶ σὰς ἀπεστάλησαν ἁμέσως.

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ ΚΥΒΕΛΗΣ με ἐκλεκτὰ πάντοτε προγράμματα καὶ σκηναὶ τοῦ πολέμου ἐνδιαφερούσας

Ἀγοράζω εἰς καλὰς τιμὰς γραμματόσημα Ἑλληνικά, Κρητικά, τῆς Ἀνατολῆς, τῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου ὡς καὶ τῶν Ἀνατολικῶν χωρῶν.

Δίδω δὲ εἰς ἀνταλλαγὴν ἐξαιρετὰ φωτολόγια πικνῶς εἰδούς, εἰκονογραφημένα δελτάρια, album, κτλ. Ἰκανοποιήσις ἀπολύτως ἠγγυημένη. Ζητήσατε κατάλογόν μου ἀντάλλαγῆς καὶ τιμολόγιον τῶν τιμῶν.

Διεύθυνσις V. S. Eram Asnières Paris

Τὸ Πανόραμα τῆς Ἑλλάδος καὶ τόμοι τῆς Φύσεως χρυσόδετοι ἀποστέλλονται ἐλεύθεροι ταχ. τελῶν παντὶ προαποστέλλοντι τὸ ἀντίτιμον αὐτῶν, ἦτοι φρ. 12 διὰ τὸ Πανόραμα εἰκονογραφημένον καὶ φρ. 15 διὰ ἕκαστον τόμον τῆς Φύσεως ὅποιοιδήποτε ἐκ τῶν παρελθόντων ἐτῶν. Εἶναι κατάλληλα διὰ δῶρα, διὰ μελέτην ἢ διὰ στολισμὸν αἰθούσης καὶ πάσης βιβλιθήκης.

ΠΑΡΕΛΘΟΝ ΚΑΙ ΜΕΛΛΟΝ

Θέλετε νὰ μάθετε τὸν χαρακτήρα, τὰ πρόσόντα, ἐλαττώματα ἢ ἀρετὰς ἀτόμου τινός ἦτοι τὸ παρελθόν, παρὸν καὶ μέλλον του; Στείλατε τὴν φωτογραφίαν του, οὐχὶ παλαιότεραν τῶν δύο ἐτῶν, εἰς τὴν Διεύθυνσιν τῆς «Φύσεως» μετ' ἰδιοχειροῦ σημειώσεως τῆς ἡλικίας καὶ ἐπαγγέλματός του μετ' ἀναλόγου ἀμοιβῆς καὶ θὰ λάβετε ἁμέσως ἀκριβῆ ἔγγραφον σχετικὴν περιγραφὴν. Ἐπιτυχία ἠγγυημένη.

ΕΙΔΗ ΟΠΤΙΚΗΣ

Δ. ΤΑΒΑΝΑΚΗΣ & Σκ

ΠΡΟΜΗΘΕΥΤΗΣ ΤΗΣ Β. ΑΥΔΗΣ

Ὄδος Ἐρμού Ἀθήναι

Εὐρίσκονται πάντα τὰ εἶδη τῆς φωτογραφίας, πλάκες, χάρτις φωτογραφικῆς, μηχανήματα, ἐργαλεῖα καὶ ἐν γένει πᾶν ἀναγόμενον εἰς τὴν ὀπτικήν.

Pellicules (Films) Eastman Kodak.